

2

וזהו ים טז' ושינרה יומם ששה עשר והה
אזרין טז' שנירה ליום שבתעה עשר וחודש
עשרה ונארס תרמשה עשר ושבתעה עשר
שנתינה ליום שבתונה עשר וחודש כובל ואן
אבר אללא משפטונה עשר ואילך קשיא לאב
לן מון וארס לאו ומון לאט מוטט:
אמר לר' בר למדודה שאני זוקאי לה מא
קראי לא ר' לה מטרדה אצטרא לה מהו דודמיין
וכן דודמיין נז' נז' נז' נז' נז' נז'
בון דודמיין נז' נז' נז' נז' נז' נז'
ויז' נז' נז' נז' נז' נז' נז' נז'
בלב ז' נז' נז' נז' נז' נז' נז' נז'
בקב' לטובי ראה והי' ערך לה לה
הה יום שערשיות ושיירות בדוריאן ובלב' השער
כל מיטין ז' נז' נז' נז' נז' נז' נז'

הנוגה קלטום: אך מושך שעתה.
בגמ' פרוסת: אמר אסורה אלא עם
הבן הבן. לא כל בילוי מיטה
אנו נברך בון בון מיטה מיטה.
מיטה מיטה בון בון וו וו קמי קמי.
דידיך סעפ' מיטות וו וו: רבי
הנודה אמרו כל הרים שללה. מיטה
לטפת צבבון מיטה מיטה מיטה.
לא כל בילוי מיטה בון בון מיטה
ווקה ווקה בון בון. וו וו גמ' מיטה
דידיך מיטה בון בון דיקמ'
דיקמ' דיקמ' דיקמ' דיקמ' דיקמ' דיקמ' דיקמ' דיקמ' דיקמ' דיקמ' דיקמ'

למרות קיומו של מושב בלביה לא מילא תפקידו האדמיניסטרטיבי ליחסו של מושב בלביה כמרכז תרבותי וכלכלי חשוב, **הו הדריך את האמנים** לארון העוגן **לרווחה רוחנית ולט'ם**, והוא אף שמר על אופיו כמרכז תרבותי וכלכלי חשוב. **למרות קיומו של מושב בלביה לא מילא תפקידו האדמיניסטרטיבי** ליחסו של מושב בלביה כמרכז תרבותי וכלכלי חשוב, **הו הדריך את האמנים** לארון העוגן **לרווחה רוחנית ולט'ם**, והוא אף שמר על אופיו כמרכז תרבותי וכלכלי חשוב. **למרות קיומו של מושב בלביה לא מילא תפקידו האדמיניסטרטיבי** ליחסו של מושב בלביה כמרכז תרבותי וכלכלי חשוב, **הו הדריך את האמנים** לארון העוגן **לרווחה רוחנית ולט'ם**, והוא אף שמר על אופיו כמרכז תרבותי וכלכלי חשוב.

שענו סכ"ר וסוחה דרכך פזנויו סכ"ר
 דלו"ר י"ח לדלטן ט"ב נ"ג דלטן דלטן דלו"ר
 נסמ"ה סכ"ר סכ"ר סכ"ר ה' ג' דלטן ט"ב סכ"ר מ"ד
 וכון א"ן ק"ה נסוחה דלטן ק"ה ק"ה מ"ד מ"הו"ת
 סכ"ר סכ"ר נ"ג דלטן וסוחה מ"י ומ"ה סכ"ר מ"ג
 מ"ה סכ"ר מ"ג ק"ה נ"ג דלטן ומ"ה סכ"ר דלטן ק"ו
 נסמ"ה יוס טמ"ה סק"ט מ"ז דלטן ק"ו כ"ט סכ"ר מ"ה סק"ט
 מ"ה יוס טמ"ה יוס טמ"ה יוס טמ"ה יוס טמ"ה יוס
 י"ל ז' דב' כ"ב עירא ב"ג י"ב נ"ב ס"ב ס"ב מ"ב
 דלטנסון מ"ג מ"ז מ"ז מ"ז מ"ז דב' י"ב ס"ב ס"ב
 כדי ספ"ר זטניא כדרמן וטניא ד"ב ז' זטניא זטניא
 וו"מיס ק"ה ק"ה יוס ומ"ה מ"ה ר"ה ז' זטניא זטניא
 מ"ה פ"מ זטניא כדרמן זטניא זטניא זטניא זטניא
 ח"ו זטניא זטניא זטניא זטניא זטניא זטניא זטניא
 זטניא זטניא זטניא זטניא זטניא זטניא זטניא זטניא
 זטניא זטניא זטניא זטניא זטניא זטניא זטניא זטניא
עוד פ"ג מ"ד ספ"ר מ"ב נסוחה ספ"ר ק"ה זטניא :

חוושת לפיהוקן אלא שם פרקה פעם
לנת הום כיצד דרי שהפלגה בין פיזיק
דרה זו לפיהוקן וערין בשינוי יום שלשים
סת שרווא נקבע לדפלגותות שותה . פעמים
נו כן דרי וסת קבועו . כיצד גרשין בפ'
עשר בחודש זה ויום שבעה עשר בחודש זה
אתה יום חמישה עשר בניסן ויום ששה עשר
בלם בירילג יום אחד והרי זו אסורה יום
אמר עד שחמשל בדילוג לפי טאיין נקבע
בפתחות

וילומג נג קפלה דס' ספה וחויה דילומג טנלה וסילך סיכל דלה מלוי וסחה שנות דליהקה גראמי נורדי

לא לשעת חותם בלבך וכתרתן היהת למורה
היות רואה בתחילת חותם כל' מיד שהיא
מחלה לפהך כל טוהר שעשתה בהריך חותם
טמאות . בטוף החותם כל טהרות שנעשו בתוך
חותם טהורות רבי יוסי אומר הימים ושעות
ויתה למודה להוות רואה עד הנץ החמה איננו
מספר אלא עם הנץ החמה ר' יהודה אומר
למחרת שלחה . וועור מדא פלינו ר' יוסי ור'
חוורה כאן בימים ושעות ושבקין ומט דנופה
סלקני מנייזו אלמא וסחות הפשוטין דנופה
כבע שעת החותם בלבד וסת אבל לאחר
שעות איננו וסת ואינה חותשת לו ודורק
שהראיה כולה מובלעת בתוך החותם אבל
אם אין ראייה כולה מובלעת בתחום הרוי
חוותשת לאחר החותם שאין הולcin אלא אחר
חלות וסת ואלו וסת המורכב כל שהגע
ונת החותם החותשת לכל אותה עונה מהחלה
עד סופה . אחר שיש וסתות דגנטא פושטני

ש מורכbin אם פיהקה בראש חדש וראתה בן בראש חדש וראתה ואח"כ פיהקה שלא ראש חדש וראתה אינלי מילחא דפיוק הוא וגורותולראראש חדש * וכן אם פיהקה בראש חדש וראתה וכן בראש חדש וראתה ולום חדש השלישי ראתה בלא פיהוק אינלי לילטא חדש קא גרים ולא פיהק • בענין שאמרו בשילוי פ"ק דנRNA בותת קפיעות . אבל פיהקה בראש חדש וראתה עוד בראש חדש וראתה ועוד בראש חדש וראתה וודר פיהקה ביום כתל חדש ולא ראתה למשך בראש חדש ראתה בלא פיהוק הרי זה שמת מרכיב דפיוק דאמש קא גרים והא דלא אזאי כי פיהקה ממש משומד דאיתו לא מטא מניה כדרך שאמרו שם נ"ב לעניין וסת של לתחלה קביעות הותם שאם פיהקה וראתה ל שפהיק פעם שניית בא וזה יום שפהיק פושטין תקבענו דאם פיהקה ולא ראתה פשוטין אבל עידיין היא החוששת לראש חדש גו . וכן אם פיהקה וראתה באזיו יום שיבת

וְזַהֲרָה חֶבֶב כְּכָס סָמֵךְ דִּילָמָד
וְלֹא חֶרֶב כְּכָס קָסְפָּלָה לְיָד וְקָרְבָּן
וְלֹא חֶרֶב כְּכָס שָׂמֵתָה וְלֹא חֶרֶב כְּכָס אַבְּנָה
וְלֹא חֶרֶב כְּכָס נְצָחָה יְלָכָד הַלְּבָנָה
וְלֹא חֶרֶב כְּכָס סָמֵךְ דִּילָמָד וְטָבָע
וְלֹא חֶרֶב כְּכָס וְלֹא חֶרֶב מְמֻנָּה
וְלֹא חֶרֶב וְסָמְדָנָה וְלֹא חֶרֶב בְּלֹא
וְלֹא חֶרֶב לְכָל סָמֵךְ דִּילָמָד גַּם חֶרֶב
וְלֹא חֶרֶב חֶרֶב דִּילָמָד קְפָלָה וְלֹא
וְלֹא חֶרֶב דִּילָמָד קְפָלָה וְלֹא
וְלֹא חֶרֶב דִּילָמָד :

עד כה צרכנו לנו בandal סילב
וחוסך בזעפה ביזיגוטין ע"כ
ונכון לכך ניכר לנו מכאן בהלכתה
שטעות של תמיון אסורה בטלת
תעריך ימי שופח ומלת ומלת
ונירוקס כ"ז וניען מהר וט' מהר
ת' לא וכבר כתובנו מעתה נס"ד:

עד כתוב מוסך במענין סוף
ההירושלמי ר' יונה ר' יונה ר' יונה

תחת נקודות וימוסים מוקהּת פְּסִירָה
ומגעפסת מילוי מילוי חומר גוף
כ"ז כונרים הול כבננו וכחכח
עה דספיר ודרישת דוחריהו דכ"ז
וד. קייר וכוכ קפ"כ מידי
לע"ז קייר וכוכ וכהן ספיר גוף
מייניך נספח דספיר וויאט זמירות
לע"ז דרכך חירשך גוף עין נס
לע"ז עירקה ומילוח דרכך לי
מייניך נספח דספיר וויאט זמירות
לע"ז מ"ד וסחות דוחריהו
לע"ז רלה ומכללה וכחכח ציון
ספסה כלו גונעפסת תלע'ם למספי
עלוי למד' וסותה דוחריהו
לצפתה

שער תקון הוספות

כט

ציווי הלכה
 ה'ג' קפ"ר מיל' סע' ג' קי'
 קפט פ"י עז'.
 בין שיש לה יומם קבוע ע' קי'
 קפט פ"י כה. וכן ע' מלול
 פ"ז וו' פ"ז נ.

מסורת הראב"ד
 (ט) ע' ליקמן הל' ג.
 (ו) ע' יר' גה' לאילקמן סי' א
 עז' לה.
 (ז) ולעומת והנחתת כמה
 יומם ע' ליקמן הל' בכ'。
 (ח) ע' סי' גה' רשם כלים
 במארום.

كمייתא שдинן להו", והכא נמי סוף ראייה בתר תחילתה שדיןן להו. ואננו אכראענא בהדא מילתא כי הא סברא בתרא^(ט) מהא דתניא עה טן היהת למודה להיות רואה עם הנץ החמה אינה אסורה אלא עם הנץ החמה דבררי ר' יוסי ורבו יהודה אומר כל הלילה שלה, ואוקימנא להא דרגילה למזהוי בסוף הלילה, והוא ודאי כל היכא רתני עם לאalter משמע, ואי ס"ד דכח"ג אסורה ביום ובלילה הייכי קטני כל הלילה שלה, והוא אי אפשר דלא עיליא ראייה בתוך הנץ החמה ומתרס ביממא ובليلיא, ועוד סתמא קטני להיות רואה ולא מפליג בין ראייה מרובה לראייה מועטה. הילכך אינה אסורה אלא עונת הלילה^(ט) ושעת הוסת בלבד^(ט).

ו 7 והוא דאמרין דכל אותה עונת אסורה, דוקא בוסותות דינומי, אבל בוסותות דגופה כגון מפהחת ומעשת וחוששת בפי כריסה וכל אותן השינויים במשנתינו פרק האשא שעושה צרכיה^(ט) ע"ה אין אסורה אלא עם וסתה בלבד בין יש לה يوم קבוע לעווען סימנים בין אין לה (ח), אבל לפני וסתה מותרת. ואם בדקה

השגות הר Zweig

נכלמלל למועד לילות לימים וקיימות חפץ שטהור ערלה ווינס לסקויה עד שמקפזן גלווחו יוס. הכל מפקחת ומעשתם וכל טמו חכמים נטמאו טהו מחוליען דיכל נב' לה נמוך שטהור^(ט), כייך מה' מומלט כל לומת עונת קנקעה

(ה) עוד כתן נסחות לגופה בגין מפהחת ומעשת וחוושת בטרי בריטה וככל אותן השינויים במשנתינו אינה אסורה אלא עם וסתה בלבד, בין שיש לה יום קבוע לעווען הסימני בין שאין לה. כל קיטל עונן.

לנפש תדרשו

לפרוש. רב' ה' (סוף קפ"ר) נשאר בתימה. ע' ט"ז ס"ק לט ורהיית הנಕה"כ שם, וע' תרוץ נקוח'כ דגם חורי אוקימנא רוחקה הא גומ' צ'ב טובנו. ע' תרוץ החורי ס"ק לה, וצ"ע עליין מדברי רבנו המהרשימים דלא כסותו בס' ג' הל' כו. ע' תרוץ תהא"ש וחדירת הסרט"ט (ס'ק לו). עוד צ"ע של הפסקים שהביא הורא"ש שם בענין זה בסוף רבנו אינם נמצאים כלל בספר בעה"ג. וע' תרזה"כ ייד. שם איתא כל הפסקים הנ"ל) ואפשר דעתך לוגינה בספרי הורא"ש הר"א אביד או הרוב אביד' (בעל האשלבי) במקום הראב"ד, דהיא ס"ס נטחנה בספריו הראשונים (ו' נמכו דוגמאות לכך) והרב אביד' גם כתוב הלות נהנה כמו שעוזרו הרמכ"ן (נדיה כ' וכו' שם נמצאת הטה' הניל הראב"ד במקום הרוב אביד' והרן' (נדיה נת' וכו') ומשמע בחירושי הרמכ"ן) דגום היו לפניו חרושי הורא"ש אביד' למס' נהנה (ו' מכוא).

טו. מאורע שיכול לבא לה בתוך שימושה. דברי הרואה צ"ע שהרי בהשגה لكمן בטענו ממשמע רס"ל קרעת הרשב"א שאם רגילה לראות בסוף וסתה אינה וחושתת בתחלת וסתה, והרי בכ"ג לא קשה קשיים שחרי אף אם תחילת לפek בשעת תשמש לא בעיא להוחש. מיהו ממשמע מסתימת לשונו וכו' מסתימת הרמכ"ן והרשב"א שככל גונני אסורה כל אותה עונה. והנה מתרץ גדור' (ס'ק צ'ו) דגרדר איסור עונת הסמוכה לסתה היא דחוישין' שטמא תמהר לראות עיי' תשמש וו'ג' כיון שהווים גורם הרואה חיישין' שטמא יארע לה הוסות ותראה מידי עיי' תשמש'. עי'ש היטב. (ו' ברק הבית לרואה'ה דף ד' "שודרכו של דם לבא בהרجل והתשמש'", וכן ע' ריבכ' פ'ב הא"א "שמעה תראה מהמות תשמש")

יג*. אלמא בתור ראייה קמיהה שדיןן להו. צ"ע הר' רעת רבנו מפורשת נהלכה זו רdotot נקבע למשך כל שעת הראייה הראשונה, וכ"כ ליקמן הל' ככ אף לגבי ראייה הנמשכת כמה ימים. אם כן מבראות דעתו דהוא דאין אשא קבעת וסתה בתוך מי' רותה אין אלא לגבי הראיות שלארה שהפסקה והם הطالות וכל הראייה הראשונה היא עיקרית. א"כ סברתו הכא צ"ג, היכן מכואר כוה רתיחת הראייה הראשונה היא עיקרית ככל' סוף ראייה הריאונה. והנה כתוב הורשב"א יסוד גROL נכאור שיטת רננה, ועל פיו יש לישב. וויל (תורה' יד נ) יוצריכה לחוש לכל זכרן המשכת הוסת לפי שאין ידוע עיקר הוסת אם בתחלתו והשאר טפלה לו או שמא סופו או אמצעיתו עיקר ותחליה טפלה מושום דמים יתרים ואינו סופו בה מוקדים וסת לבוא". מכואר דין אין כל הראייה הראשונה חונה בעיקרייה, אלא ריש לחוש דבנשך ראייה זו נמצא עיקר וסת. אם כן יש ליבור את דבריו רבנו הכא. שכמו שתולמים שחראייה העיקרית נמצאת במשך הראייה הראשונה וזוקא אם כן מסתבר טפי שנטען בתקילת ראייה זו, ועל פיה יש לנכوع את העונה הסמוכה לסתה. ובמבחן עונת הסמוכה לסתה מקרים חוויל טפי מהש עיקר הוסת. ע' ליקמן העירה כ' זוכי' ג' העירה כג' שיישבנו דברי רבנו עיפ' באור ורשב"א גניל.

יד. בין אם יש לה יומם קבוע. מקשים והפוסקים שדברי רבנו הכא סותרים את מה שהביא הורא"ש (על רוח סג) בשמו. הכא כתוב. וכן משמע ליקמן כ' ד' הל' א' רב. שבשות גונף המרכיב למשם אינו ציר לפרש בעונה הסמוכה לסתה. מайдך הורא"ש הביא בשם רבנו שצריכה

בשעת וסתה^ו ולא ראתה מותרת לאחר הוסט. וראיה לדברי מרקטני עלה במתנה^ז ר' יוסי אומר אף ימים ושבועות וסתיות, משמע והכי קאמר כי היכי ודостиות דוגפה לא מיתסרא אלא לשעתה ה"ג וסתות דיוומי לא מיתסרא אלא לשעתה, ולמן אמר, לאו לר' יהודה בר פלוגתייה, אלמא בוסתיות דוגפה לא פלייג ר' יהודה. ורока כשהיא רגילה לראות כל הראייה בתוך הוסט, אבל אם רגילה לראות ממנה אחר הוסט אסורה מן הוסט ואילך כל היום (ו), וצrica בבדיקה אחרת לאחר הוסט" כדי לטהר הוסט וכדי להתריה לבעה לאחר אותה עוננה. אבל קודם קודם הוסט מיהא מותרת בלבד בדיקה. ואע"ג דארכענאנא לעיל^ו דברת תחלת הראייה אולנינז^ט, הנני מיili בשתי עונות דלא אסריםן עליה אלא היא עונה דתחלת הוסט קאי בגווה, אבלanca תוק הוסט ואחר הוסט חרוא עוננה היא^י, וכיון דפשטה דעתה לאחר הוסט כולה יומא מן הוסט ואילך מהפרקאי^ו

ציוני הלכה

ה'ז. ס' קפטן קע' כל.

מסורת הרב"ד
(ב) הל. ה.
ונחורה ובכמו על כל זה בסידי
היל כתה, כי, וסידי ד היל ב הדין
השביעי.
(ג) וכ"כ ב מקומן בהשנות ס"ק
אי זומן עז

השגות הרז"ה

הוות אסורה מן הום ואילך כל היום. וכן נלן גם מין שכיר, הילג עתה סוף קומת טמאות, נסוף סופת כל טבאות עשות כמוך סופת טבאות. כל למדנו טהין לחוץ הילג בצלבם פרלקיס הילג שכן מחלת סופת ומיון סופת וסוף סופת. וכי קומזיף לנו פרק לכינוי לטבאות מוקצתת להחזר סופת גרייך לאכזיב ולחיש על כן. ולדיין נלן צנ"ה. וזה מה שנקרא בלבבם גליליה ומתקן סופת להחזר סופת. מני חוכמת הילג להחזר גליליה. ולטבאות קומת להחזר סופת עיקראן^๔.

כש הגיע מלהר טיק לא יוס קנווע (לומן וסחומי). ומה שזכה לחיים לדגון מדקתי עלה במתניתין רבי יוסי אמר אפ' ימי' ושותות וסתות, למאן אמר להו, לאו לרי יהודה בר פלוגתיה, אלמא בשות דגונא מודה ר' יהודה דלא מיזטרא אלא לשעתה. אין כו' צום לחייא, לכל כי מייל זכותות וגופס קלין להס יוס קזען, האן לא יק נס יוס קנווע דינן כlein וסתות דימי', ולון קפוץ נזינון מל' נקפויות וכל דכרי טאיו יכלו לאחמע מאנו בעט חממייך.

לנפש תדרשו

בכבה"ג ע"פ שוחשת מהזילת וסת הגו י"ל דרישcia בדקה לפני עיקיר שעת הותק ולא מהגיא. ע' מה שהסתפקנו בהערה י"ג. מיזה כל זה וווק בគונת רבינו שהרי ממשיך בענין הרואה מתוך הותק עד לאחר הותק.

טו. אם בדקה בשעת וסתה. נראה וה"ה אם בדרך לאחר שעת וסתה, וצ"ל שכונת רגנו הכה שאינה צריכה בדיקה נספפת לאחר הוסתה, וכוה שונה דינה ממשה הרואה לאחר וסת הגור (ה' ז) דמג'אר רגנו ל�ם בבעיא בדיקה נספפת מיר"ו ע' ס"ה ב ברז'ן השביעי' מרז'יק קצת שבדוקא צריכה בדיקה בשעת הוסת הגור.

לא שנא. מיהו הרשכ"א ("זהה" ב' דף יד ע' א ג'ו, ז' טו ע' א) מחלוקת בין שני הגדרונים. בענין רואה מטור להילה עד לאחר הוליה ידעתו כהרז'ה, מיהו בענין רואה מטור והות הגוף עד לאחר הותם עדו כדברנו שאסורה עד סוף העונגה. טעם חילוקו של הרשכ"א מכאן וכאן ב' רנו: "אין שעור התחלה הותם פחות משוער שעירנו חכמים דהינו עונה". וכן מודרך בלבושו הרשכ"א שם "שאין וחושן אלא לעונת עיקר התחלתו שהוא הוא סוף העיקור". ונראה דנהלכו הroz'ה והרשכ"א בגדיר חיש וסת. ברשות הרשכ"א מכאן וחתשים על זמן משך ראיית "העיקר" (נאפשר של למד הרשכ"א גדר והוא מדעת ר' זוסי בוטח השעות, ע' דברי ריבנו גל' ה). מיהו דעת הroz'ה מבוארת לקמן ס' ק"ט "סדרמה משוכני אחד פתיחות מעיניה". ע' בערעה בסמור.

ז". שיש לה יום קבוע לאותן סחות. אולי יש לישב דעת רכנו מתייה רבתה הניל"ע "פ' רקורד לשון בגלות המכבץ" ("ה' נ") דמבער וסת הגוף "שמרגשות בעצמה קודם עפ' באור משמע שלעולם יש הרשות הגוף לפני הרם וכן מסתער עפ' באור הרשכ"א במתודו"ב רף ייר. במוחות וסמות האゴת, עיישי' והיטב, א'כ לעולם יוכל לפרט מיר בתחילת הדגשת הגוף לפני פניו שתראה רם.

יח. וצוריכה בדיקה אחרת לאחריו הוסת. צ"ג למה לא מהニア הבדיקה שבשבוע וסת הגוף גם לטור את העונת הרי בדקה תור העונת ומה גרעעה בדיקתה ממשום שם הרוי שעת וסת הגוף. ואולי ייל שלא אידי רכנו אלא כאופן שאך תחילת ראייתה היא לאחר הוסת הגוף וכמו שכתב בס"ר ד' הל' ב ברין השביעי.

הנה כבר כתבנו כל דין הוסות וחוšíין לקבוע ולשאינו קבוע, וכתבנו
מנני הוסות ואיך הן נקבעים, וכל אלה לסתות הימים.

נשאר לנו לפרש וסתות שהן מגופה. ונאמר כי הוסודות שהן מגופה אין להן, ומין קבוע לא לימים ולא להפלגה ולא לשום צד שווה, ואע"פ כן הוא נקבע בשלוש פעמים בכל זמן, חוץ מימי עיבורה וימי מניקתה ומקום הרדה ואחר עשר יום שכן נדה לנדה שדמיהן מסולקין, אלא שהיא חוששת להם עד שיעקרו פעם אחת ואפילו בלבד בדיקה^(ט). וכבר פרשנו דין חושיהם^(י), כי כמו שאין וסתם תלוי ביום כך אין חושים יומי אלא חושי השעה בלבד, והוא שהיה היהת הראיה נבלעת בתוךימי הוסת. אבל אם הייתה הראיה נשככת לאחר הוסת הרי זו מותרת לפני הוסת ואסורה לאחר הוסת עד סוף היום, וצריכה בדיקה לטהר את היום ולהתירה לבעה אחר העונה כאשר כתבנו למעלה^(ו).

ומה שאמר שמואל בגמרה וזה טהרי אמרו ל'ימים שנים לוסותות אחד למה שלא מנו חכמים שלש, לית הילכתא כותיה, ראליבא דרבנן אמר לה, וקיימה לא כרשבג' בוסותות (יח) דבעי תלתא יומניין בין לוסותות דגופא בין לוסותות דיומא כסתמא דמתניתין דתנן טהרה אלו הן וסתות מפהקת ומעטשת חוששת בפי כריש ובשפולי מעיה ושפ甫ת וכמיין צמרמות אוחזת אותה וכן כיוצאה בהן כל שתקבענו שלש פעמים הרי זה וסת. ש甫ת, פרשו בגמרא ש甫ת דם טמא מתוך דם טהור^ט. צמרמות, כעין אשთא צמירתא. וכן כיוצאה בהן, לאתווי ראשה כבד עליה ואביריה כבדין עליה ורותמת וגosa. גosa, פ"י חוששת בסוללה, פ"י אחר רוצה להקיא מעין אכילה גסה.

ט עוד יש לה וסתות אחרות שהן מוגפה אלא שהן תלויות במעשה ובנסיבות, כגון אכלה שום וראתה, אכלה בצל וראתה, כסכה פלפלין וראתה, קפצה וראתה, וכן אם אכלה כל דבר חורפה וראתה, ביוון שקבעה לה שלוש פעמים ←

השגות הרזיה

(יב) עד כה בכ' מה שאמר שםואל ל' ימים שנין לוסותות אחד ובכ' לית הלמאת בותהה, דלאיבא דרבנן אמר לד', וקייל' ברשב"ג בוסתות. לנו דכרי ארן. וכגמאל ל' גוחכו דכרי גמוקס הו' כלל הכל' דכרי חכמים, ומולו דכרי גמורתה ש"ה טהור ר' יוסדה מהו' מכםיס, וכן קול למורו גמורתה זעיר צהיר מסך רצב"ג הכל' חכמים, וזה רצין גמוריין דכרי צהיר מסך רצב"ג. וכן ע"ז מחוליקת ר' רוצב"ג חיל' מהליקת חכמים ורוצב"ג. והע' ג' דה מלערין יונטו ס' סכותות זעיר' וצוו' אמור על רצב"ג, תל' מכלן דרכוי פולג עלי' דקניעת וטח. וכי הפקר נומר דפליג ר' רוצב' כבוד קמנוע ומקלח מל' סוך מתמולן קלקסום, הכל' ספמיה דדרמןין פלונגון לר' רוצב"ג נקטען, וכן קומירין זוכלאו הילכה מכלן דפליגנו. ודומירין דפ' ק' ע"ה כ' כולה כל' אליעזר וגופחות סבר לך ברבי. כי ר' חמבר בכיר נערני ר' יacob

צינוי הלכה

מסורת הראב"ד

ציוני הלכה

לא למים לחודיהו. כי' קפט
כע' יט.
קדומה וקפוצה בכ"ג. ע"ד ס"ק
מען.
לא כקפיצות לחודיהו. כי'
קפט כע' ז.

מסורת הראב"ד

(מג) ע' סי' ד הל' א הוסת
התשיעין.
(מל) ע' סי' ד הל' א הדין
התשיעין ובהערות.

הרי זה והסתה. מיהו הנך כיון רדחתת אונסא קא אתו לא קבעה לה לא בימיים לחודריהו ולא בקפיצות ואכילהות לחודריהו^(ט), דתנייא טה א' כל שתקבענה מהמת אונס אפילו כמה פעמים לא קבעה לה וסת (יט). ואמרין בוגمرا לא קבעה וסת לא לימיים לחודריהו ולא בקפיצות לחודריהו אלא לימיים וקפיצות^(ט). לא לימיים לחודריהו, שאם קפיצה בריש ירחא וחזאי וקפיצה בריש ירחא וחזאי וקפיצה בעשרין ותשעה ולא חזאי, רס"א אגלאי מילתא כלחוור. ואפילו קדמה וקפיצה בעשרין ותשעה ולא חזאי, רס"א אגלאי מילתא דיוםי קא גרים ולא קפיצות, אפילו הבי לא קבעה לה וסת לימיים לחודריהו. ולא קפיצות לחודריהו^(ט), שאם קפיצה בריש ירחא דנסין וחזאי וקפיצה בריש ירחא דסינן וחזאי וקפיצה בריש ירחא דתמוו וחזאי, ע"ג ר collovo ראיות בריש ירחאי נינהו לא קבעה וסת לא לקפיצות ולא לימיים^(ט). אבל אם

השנות הרז'יה

שלוחין ומם עד שמקבץ נימיס ונקפ'יות, למ' מהו הול' בגון
דקפ'ת נמל' נטנו וחווי' וגדל קפ'ת נמל' נטנו וחווי', והו'
קדין לירש ירחה' ודר' ירחה'. כיוון שארכיל'ה ממחלה' קני'וט
סקפ'יות עס קני'וט נימיס למ' קנע' למ' גאי' למ' דוד'ו'ו'
ול' נאג' למ' דוד'ו'ו' הול' נימיס ונקפ'יות גדר'י', הול' חס'
מחהיל'ה קפ'ת ור'חה' קפ'ת ול'חה' כל'ם קני'וט נימיס הול'
כל'ם קנע' לה' וסת' נימיס למ' דוד'ו'ו' ול'קפ'יות למ' דוד'ו'ו'
טורי'ת' דכרי'ת' פ' דמ' דמ' נא' כמ' פ'ע'ם' למ' קנע'
לה' וסת' ול' הו'ו' מוק'ימת' נקמעת' דרכ' הונ' למ' הי'ו'
זומט מול'כטה הול' נס'ט' פ'צ'וט' בגון' זק'פ'ת ור'חה' קפ'ת
ויל'חה' נכל' יוס' צנ'ודן' לה', ואדי' פ' דמ' קנע' וסת' נק'פ'יות
למוד'ו'ו'. ויש לנו ר'הי' כו' מד'ה'צ'ק'ן' לי' ל'רכ' הונ' גופ'ה
ל'ה'מ'ל' נס'ט' כל' שיד' ט' למ' צו' הול' איה' קח'ין' לה' וסת' נימיס
ויס' לה' וסת' נק'פ'יות דכיו'ן דגמ'ע'ת' מל'ו' מיל'מ' וכ'ו'
ה'ל'מ'ל' יט' קני'וט' וסת' נק'פ'יות נ'ל' נימיס וצמ'ע'ת' נל'ג'ז'
קד'נ' חל'ו'. ול'ה'ן אד'ג'רים נמ'ל'י' דק'ג'ין' נ'כ'ר'ית' ל'ס'ו'
קדין נ'ל' וסת' קה'ל'י' גמ'ע'ת' וט'פ'יל'ו' צל'ם' ב'ה'ונ'ם. הול'
ב'ה'ונ'ם ח'ו'ט'ר'יכ' לה'. מ'ל'ה' דע'מ'ך' למ'ג'ינ'ה כו' ה'ג'ו'ס
ול'ימיס למ' נ'יח'ו'. קה'צ'ע'ן' נ'ל' קנע' וסת' נק'פ'יות
למוד'ו'ו'. וס'י'ו' ל'ה'מ'ר'ין' עלה' נ'ימיס פ'צ'יט', מ'ל'ל'
ה'ק'פ'יות למ' דוד'ו'ו' למ' פ'צ'יט' כו' ע'ג'ס ע'ג'ן' הג'ו'ס.

(ויט) עוד מכח כרכ' יש ופתחות שהן מגופת השם תלוין במשמעות ובמשמעות, כגון אכלה שום וראתה, אכלה בכלל וראתה, בסכבה פלפלין וראתה, קפצה וראתה, וכן אם אכלה בלבד דבר חרופא וראתה, ביוון שקבעה לה שלוש פעמים הרוי זה וסת. מירוח הנך ביוון דמהמות אונסא קאותו לא קבעה לא ביוםים לחודשייהם ולא בקביצות ואובילות לחוויה זו, דתנייא כל שתקבענה חומרת אונס אפיו כמו טעמים לא קבעה לה וסת. עכ"ד קרב. ונראה מלבדינו זו כלל גدول לא כוללות ולא כולליות קונונות לעולס חלק גימיס ונקפיאיות לי נמי בימיים ונכלילות. והנו מהין לנו כן, כלל מקרי חוגם חלק קפיא חלק וכל נון חלק לאנרכ' שמיינן עותק חומרה חלק גועל כנאה, חלק חילם צוס וכלל סאום מהכל מהו וככל דבר שמיינן עותק חומרה מדרעתה לאנרכ' אין זו נקרו חוגם. קרע חלק כלל חומרה מיטילן נורייתן עליה דצמוהן דהמלה בממה חלק מנו חכמים קאנטה, חלק מהר כה"ג לה חוגם כו. וכן מפוזך נטומפקה שע פא-הן חי זוג חומרה מה קפיא הוא יכמה חומרה געל מה נטחה מתחמי כנד ולמתה ואו חוגם. והע"פ קאנטחן ונטחה נקרו חוגם לנערין זו פא-ס, קוח מפני צgross נז חולין, כלל לענין לרית נדה סגדמים יפיס נלה להן חלק גל מלינו סנקרי מלחן ומכתה חוגם חלק כו שמאפרה בסופקם עכגלאו. ועוד מפלו שפיעום קאנטחן באנטחן.

לנפש תדרשו

שאן עקירה בinityים). והנה הגר"ז באור ראותה ע"י אונס... כשבידלה ר' חד של לא קפפה ולא ראתה תלין שיט החודש לבדו גומ לה (והוים נערק"). ועל פי באור זה לא בעינן רצפין אלא בסוט הקפיצות לתרזה. מיהו צ"ע על סכחו למלה בעינו רצפין גם בעיקות הוותם. וכן צ"ע על יעקר סכחו דבלל תולין שאין הראה מחייבת אונס. הרי האיפה מבואר בתוספות פ"א ה"ב, הכאנו אתה לךן בעורה לה, עי"ש גם נפקך רבנו ה"ל מה רומייח הפק

לד. עע"ג דכלהו וראיות בר"ח... לא קבעה וסת... לימים. הנה החוויד כתוב בס"י קפט ס"ק לר ובעור מקומות שאף באים רצופים קובעת וסת לקפיצות בהרכבת ימים, שוררי לא נערק והסת בינוים. וגם ברעת רבנו כתוב כן, וצ"ע עליו מרבי רבנו המפורסם דאיתנה קובעת. ובאמת צ"ב מהו הטעם ולא קובעת וסת היכא וראיון רצופים. וכן יל"ע אם תנאי זה בקביעות הוסת נאמר דוקא גבי וסת הקפיצות בהרכבה, או האס ה"ה בשאר וסתות (כאפונ

דברי הפסdot

רבי חם

סעדני יום טוב

דפי אפסות

מפהקט או מעתשת והוששת בפי כורישה ובכורחה בהן, והוא שקראו חכמים וסת הנך¹⁸⁷, ויש Ashe Shaini לה וסת כל ואינו רוחה ביום קבוץ ולא מרגשת באירועות הללו עד שיבא הדם¹⁸⁸. א. כל איש שאין לה וסת חושנן לה בתחלתה שמא תראה מהמת תשמש, לפ"ז זריכת לבדוק עצמה לפניו תשמש בעד א', אם מגאה טהורת משמשת לאחר השמש מיד בזרקון היא בבעל' בב' עדים א' לו וא' לה, עשותה כן ג' פעמים ולא ראתה מהמת תשמש מותרת לשמש בלבד בדיקה, ואם מגאה דם ג' פעמים בעד שלו או בשלה מיד לאחר תשמש, החזקה להיות רואה מהמת תשמש ואסורה לבעל וזה לעולם כמו שתיבкар¹⁸⁹, ובזה הורו מגדרוי ומורדים¹⁹⁰.

הנימאה אפ"י שאינו רואה לרוואת¹⁷⁸ וחברתו שבארנו¹⁹¹, וכן הרין בישובות על ספסל אותו נגמגמה דם תהא א' מכאן שאין תולין לפולם אלא כבה, וכן יראה לי בחולוק וספסל שישבו עלייו זו אחר זו שהראשונות חולות באחרונה שרואה ור' לרואות, והיא איבה תולה בהן אפ"י שהאייזות לראות, והיא אינה רואה, שהרדי' קרוב בה יותר כמו שבארנו¹⁹⁰.

מה. המקנהת עצמה بعد הבדיקה לה וחתמו ביריכת או שנגヒו תחת הכר או תחת הכסת נגמגצה עלייו כתם (אפיקלו) משוך טמאה בכל שהוא, ואם עגול עד שייא בו כגריס וודע בכשר האכמים. הנימאה בקובוסא אפיקלו עגול

ד' חמשי

ישasha שיש לה יום קבוע לראייתה. כגון שαιירואה מכי' יומ' לכ' יומ', או מל' יומ' לל'. בר"א באשה שאין לה וסת' אבל באשה שיש לה וסת' לימי' ה"ז מחשב ימי' וסתה אם הגע שעתו הרי היא בחוקת טומאה אצעמ' ¹⁹⁴. ויש שאין לה יום קבוע אלא שהוא הימים ¹⁹⁵.

לה. בדקה מלוקה ומזכה טהורה, והשאילת
לבדקה עליו כתם, רואין אם דם כתם מגילר
שנובית טמאה והראשונה אין וחושין לה, ואם
יה מקדר בידוע שלפני הכבוס, וזה טהור
הראשונה טמאה.¹⁶⁴

מג' בצד הדינה אחת מעוברת וא' שאיבת מעוברת המעווררת טהורה ושאיינה מעוברת טמאה. מניקה ושאיינה מניקה טהורה, זקנה ושאיינה זקנה זקנה טהורה, בתולות דמים ושאיינה בתולות דמים הבתולות טהורה²⁷⁶, ואיו' היא בתולות דמים כל שהגיעה וממנה לראות ולא רך מרגולת המטה ונמצא גם מתחם האמצועית לששתן טמאות. חתת הפנימיות היא ושבצדיה מאוות והחיזונה טהורה, ואם לא עלו דרך רגליות המטה אלא לששתן עברו דרך החזונה ולזמן טמאות שמא דרך עברות נבל הדם מן²⁷⁷. לט. בד' א' שבדקנו כוון וממצו' טהור או שלא

ראתך מועלם בין בעולה בין בתולת²².
מד. ב"ד²³ בMONTH שישנו משולבות או שעלו
דרך זו על זו, אבל עלו דרך מרגלות המטה
ונמצא כתם תחת אחת מהן, היא והסוככה לה
מצאה טהורה והברותה לא בדקה תוללה הטהורות
זו שלא בדקה, והי' שלא בדקה טמאה. וכן
בדקה ומוצא טמא בנו חולון והשאר

וששת לר' חיון, ראתה בו הוקבע החותם הראשי החדשום, לא ראתה בר' חיון געקר וסת' חי' והושחת לב' בסיוון אפשר שתראה וחקבע חותמת להפלגות מל'א ליל'א, שהרי ראיית ר' חי' ייסין שוה בהפלגה לראיית שני בסיוון שניין אלא נזיר חסר²²⁰.

כא. לעולם חוששת לב' חשותם הילו לוסת החדש ולופלה געד שיקבע לה אחד מהן ג' פעמים כדין, כיצד ראתה בא' בניסן ובכ' בו חוששת לא' באיר מפני ר'ח' ניסן, ואם לא ראתה חוששת לתשעתו בו לשיעור הפלגה של כ' ראתה בט' בו או שלא ראתה בו חוששת לכ' באיר, שמא בימי החדש תקבע וסת שחרי ראתה בכ' בניסן, וכך היא חוששת לשניהם עד שתקבע וסת הפלגה בר' ראיות, או וסת החדש בג' או שתעורר הא' בעקבית פעמיים אחרה, ראתה בא' בניסן ושמרה לאיר ולא ראתה, מותרת לשם בר'ח' סיון ואינה הושתת לוסת האיסרו

כב. וסת הדילוג אינה חרושת לו עד שתקבענו, כיצד דאתה בר"ח ניסן ולסוף כ' חרושת להפלגה זו עבר יום כ' ולא דאתה שונ' אינה חרושת כלום להפלגה, דילג ליום כ' חרושת לה הגיע כ"א ולא דאתה מורתת לשמש זדילגה ליום כ"ב חרושת ליום כ"ב. הגיע כ' ולא ראתה מורתת לשמשן]. ארע לה ראי' (לכ"ב) [לכ"ג] קבעה לה וסת לדילוג מכון ואילך אינה חרושת אל לדילוגות וכן בדילוג וסת החידש כיווצא בהו.²²² הימתה רואה חמץ וששה ימים רצופים כל יום ויום גוות בפ' עצמו וחושת לכולו, אפילו נעלק יומם חרושת לה הגיע כ"א ולא ראתה מורתת לשמשן קבעו וא' וסת שאינו קבוע שווין בדרבר.²²³ ביום ט"ו בחודש זה ומשבכה דראיתיה ד' ימ' והזרת והתחילה בט"ז בחודש הבא וראתה וג' ימים, ובין' שלאחריו דאתה כבר של' לראות ביום לחישׁ ואין תולין בו בסות הדין בלבך עד שתחלש כלו בדילוג ולא תהא

אבל למחיש לה וכו'. 217 וכ"כ הרש"ב אמר בראן
ופטור סי' קפ"ט ס' וטור קפ"ט ג' מרובנו מ"מ פ"ת הי"ב
ועז' גם פ"ז א. 218 משנה טה טע"ב. 219 ס"ר א.
220 כל הקטע בטورو סי' קפ"ט מילשון הרמב"ן.
221 כל הקטע בטورو טה. 222 טור טה.
223 קפ"ט

כך דין בסתמות שהן קובעות אותן אפיקו
ונוד ימי נדה זיבחה, הנג עצמן שרואה א'
חדש ווי' בג' והורה ורואה בז' בתשד' ב'
עמים אתה אומר לא קבעה וסת', ושם ראייה
אשונה שבר'ח מימי י"א היהת ושל ז' בחודש
חנוך נדה וראוי לוסת היתר רואוה בז' וג' ימים
יעו הראשונים תוך י"ח לראייה שקדמה והשאר
אוין לנדה, הרי הארוןים קובעין וסת מן
דין ולא הראשונים, ואם אתה מניחיך דין זה
קשה, הרי החותה בנות ישראל למונת ז'
יא' דבר שנשכח מז' לנמר, לפיכך אפיקו
אתה מטו' לטיז' ד' פעמים קבעה לה וסת וכן
כל ביווא בנה²¹²

ין. פעמים שהאהה קובעת וסת מהן וסת ניצד, ראתה ג' פעמים בר"ח וב"ד' ראתה בכ' בחודש²¹³ וב"ה וכן בחמשי' וכן בששי' הרי אהאה קבעה לה ב' וסתות, וכן כל כיוצא בהו.²¹⁴

ית'. כבר ביארנו²¹⁵ שככל אשה שסתה קבוע- לימים אסורה למשם בכל עונת הוסת ולאחר חוסת עד שתבדוק ותמצא טהור, ואפילו קדום שיקבע לה הוסת וחושת. כיצד ראתה בא' בחدد זה לשיגיע א' בחدد השני אסורה לשמש בכל אותה עונה²¹⁶, א'yc מה בין וסתה הקבוע לוסת שאינו קבוע, ווסת הקבוע אעפ' שערבה עונתו ולא הרגiosa שבאותו אסורה לשמש לעולם עד שתבדוק ותמצא טהור, והוסת שאינה קבוע אם הגיע אותו וסת ולא בדק ולא ראתה כיון שערכה עונתו מורתת לביתה²¹⁷.

יט. הוסת הקבוע חושת לו עד שיעתק מננה ג' פעמים בבדיקה²¹⁸, ווסת שאינו קבוע אפילו ראתה בו כ' פעמים מכין שהוגי זמנו ולא תראה אעפ' שלא בדק ונתק מנג' לנמי ושוב אינה חושת לו²¹⁹.

כ. וסת החדש חוששת לו בתחלה בפער כמו שבירנה אבל וסת הפלגה א"א לחוש עד שתחראה ראתה שנייה שהרי אינה יודעת לאיזה וכן היא מפלגת, ומיצאת אינך שהרואה דם ברעם ניסן חושש לרגע אירא. ראתה

סוף סי' קפס. 212 והובא במתוחה^ב, מ"מ פ"ח סוף
וטור שם מרובנו. 213 ע"י ש"ע טעיף לב ש
וט"ז שם, וכן בדוחשה בטור ותודיעש הנחות אותן
214 וכן בטור, וכותב בפ"י שהוא מפסיק דרכו ב-
215 לעיל אותן. 216 עד לא אמרנו אלא למקם

חדרים, ויום יט' בחדש שלאהריו הוא יומ
וסתה, ויום כ' מן החדש הבא וכן מילגה
לעולם.²⁰⁵ ראתה עכשו ובוים לי' וראתה
שלישית ליל'א ורביעית ליל'ב קבעה לה וסת
לדילוג של הפלגות. בין שהרחקה דילוגה
הרבה בין שלא הרחקה אלא יומ א', קיבעת
לה וסת לדילוג השונה.²⁰⁶

יג. בכל עניין שתהא האשפה משנה ראיותה
קובעת לה וסת, אפילו ראתה בא' בניסן ובא'
בשינן ובא' באכ' קבעה לה וסת לר'ח לסייעין,
אבל ראתה בא' בניסן ובא' באיר ובא' בתמזה
לא קבעה לה וסת שהרי הפסיקה בר'ח²⁰⁰.

יד. אין האשה קובעת וסת אלא בעוננות.¹⁹⁹ אוח"ב נשמט ממנה,²⁰⁰ והוא שיח לה וסת אסורה לשמש כל ראיות הוסת, אם וסתה ביום אסורה לשמש כל עוננות היום ואם וסתה בליל אסורה לשמש כל עוננות הלילה²⁰¹, שמא תראה דם שאסורה הנשים או לולבה.²⁰² אוח"ב נטה והקצת פניו

שקייעת המה אסורה לשמש כל הימים.²⁰²

ג. עבר הוסט ובדקה וממצאה תורה מותרת

ביניהם חוויה וראתה בו בונעה כן כי הושיט לא קבעה וסת לזר' בחודש אפרילו וראתה בא' חדש וב'יך' בו כמה פעמים לא קבעה וסת אלא לר'ת' שכל ז' ימי נדרה אחד הראייה הראשונה זו הולכנית, ו'יא' שלראיה דמים מטולקין ממנה ואין ראייה לקובע וסתו, אפרילו ראתה בא' בניסן וב'בו וראתה ב'די' באירן וכן בסיכון לא קבעה וסתו, ראתה ב' ר'ח' וב'ג' ראתה בכ'ה בחודש ובר'ח' קבעה לה וסת לר'ח. שרגולים לדבר שהרי הראשונים ממעין סתום ראתה אותם ועכשו ג'כ' דאתה בזמנה בר'ח' ודמים יתירם הם שניתוטפו בה, ומיהרו לה להקדים ווושת ליום הקידמה טמא וסת אחר ניא' סובטם²⁰².

גררת אסורה עד שתבדוק²⁰³, לא בדקה אעפ'י, שלא הרישה שביא' כיitzד האשה קובעת וסת ראתה היום מחללה, וחוויה וראתה לסוף כי' יומם אם הפליגה בין ג' פגמים שהן ראייה ז'ג' פגמים לראות מכ' לכ', שהרי הווהקה זו ג' פגמים לראות מכ' לכ', למלה לא הווהקה בראייה ג' מפני שראייה נשאשונה בתחללה ראתה אותה ולא היתה בהפלגה בשתראה ד' ראיות הוא שתזה מאוחזת להפליג איאיותה מכ' לכ', שהרי הפליגה ג' פגמים²⁰⁴. יב'. כשם שהאשה קובעת וסת בהפלגות שותנו כמו שביארנו כך היא קובעת ביום החדש שונין וראתה בא' בניסן וב'או' אירן וכן יוציאד וראתה בא' בניסן וב'או' אירן וב'או' בסיכון

טן. בזמנם זהה שהחמיירו בנות ישראל על עצמן שלא היו צירכות למונת ימי הנדotta ו'יאום של אחריה והחויקו עצמן טעויות. ר'רא' לי סוסר²⁰⁶. ראתה ביום ט"ו בחודש שלאחריו ובוים ז' ז' בחודש שלאחריו, ויום י' י' בחודש האחר בבעה לה וסת לדילוג הראיתא, שהרי דלגה ג'

205 סד א דוווטת הפלגנה לא וכעכ בפחוות מוד' ראיות,
ועי' טור ריש סי' קפט. 206 נודה שם, ועי' מ"מ פ"ח ה"ו מרבני. 207 פ"ג נודה שם, ומ"מ שם. 208 עי' גמ' שם, וטור שם ומקרו מרבני, ומ"מ שם. ועי' בעה"ז רשות הוסרות. 209 והוגן בטדור שם ושו"ץ סעיף 5. 210 עי' סי' סג' ב, בעה"ז שם טור ורשותה. 211 פ"ג א, וטור ג' ב, ורשותה בוגרת בוגר

רואה ורואה קפיצה ורואה של פעים קבועה
בז' וסת לקפיצות קפיצה או שאכלת שום נ'
פעמים בימים קבוע ורואה לא קבוע לה וסת
אלא לימים ולקפיצות, הגע היום ולא קפיצה
קפיצה שלא באוור היום אינה חוזרת כללם,
קפיצה בא' בחודש ורואה וכן בשני ונאהד
תדריך השלישי רואה מעצמה קבועה לה וסת
פעמים אלא קפיצות, היהת קפיצה שלישית
שאל הימים ורואה קבועתו לקפיצות וכן כל
ווזא בון 239

→ ג' הוסתו הלו שון קבוע לאקליטות
קפיצות איננה חוששת להן אלא שעתן, כיצד,
תחת רגילה בהן לאחר קפיצה מיד או בקרוב
ה שעה ושתים. משעבר אותו ומן בודקת
ה שימוש את ביתם.²⁶⁰

יד. כשם שחוושת לוסת הימים בפעם הראשונה
ז.חוושת לוסת הגוֹן [בפעם אחת] כיitzד.
ה.תמה מפהקה פעם א' וראתה לכשהיא מפהקה
עם אמרת הרשות. וכשם שוסת הימים שאיןו
כבר עבורי ראתה בו ב' ימים שהגיא יומו
א.תראה נערק לגמרי, קר וסח הגוֹן. וכשם
הקבוע לימים ציריך עקריה ג' פעים ובדיקיה.
ד. הקבוע בגוף מאיהם עירתו משאיר על לה
ה.תו מקרא ולא תראה²⁶. צרכו בנות ישראל
זההר בחמושי הוותות ודיניהן, אין לך דבר
ציריך תלמוד בדיני זבה בזמן הזה כחשש
תמהר

טו. האשנה שתראה דם מהמת המשמש והרי מותרת לשמש פעמי שנייה כשחטאה, ראתה עם שנייה משמשת פעמי שלישי, ראתה פעמי לילישת ה'ז אסורה לבעל זה עד שתבדוק²⁸², מה דברים אמרוים שלא היה שם דבר לתולות א. אבל אם שמשה סמוך לוסתחה ה'ז תולות בססתה, הייתה בה מכחה תוללה במכחתה, ואם היה שם מכחתה משונה מדם שתראה בשעת המשמש יניתה תוללה במכחתה, ונאמנת ג'ישה לומר מכחה יש

א. ועי' ש"ע סוף עניין יט. 258 גמ' טג. י. כי שם דינה ודעת, שׁוּעַ בתוגה סעיף כג, וכגד הרוזה בעהן. 259 ייא, א' מ"מ פ"ח ה'ת שׁוּעַ סעיף ש"ר סקמ"ט. 260 מ"מ טפ. ב"י שם דינה כתוב שׁוּעַ פ"ח, שׁוּעַ סעיף יט. 261 הוגן סבור ב"ז שׁוּעַ סעיף קו. 262 מ"מ סה ב. סו א' וודעת בנו גם בעהן הראשון מועל בדיקת שופרתו וכקלמן בעהן, צ"י מה רב, ס"ב.

גימלים לעקור הראשון,²⁴⁹ זה חומר בהפקת
ים הללו מהפקה אחרית בד"א בוסת הקבוע
כל וסת שאינה קבועה משעך עליה זמנו פעם
לא ראתה, עפ"י שלא בדקה ונתקר למורי
פילו לא שינמה ליום אחר.²⁵⁰

ח. כבר ביארנו²⁵¹ שהasha קבועה לה וסתן גורעות שבגוף אעפ"י שכן כאן יום קבוע, מצד היה קבעת, הרי שהיתה מפהמת או עטשת מלטמת²⁵², או חושת מפני בראשה שיפולמי מעיה, או שאחוזו אותה מכין ציריך הדחת או מכין רתת או שראשה כבד עליה בבריה כבדין עלייה, או שהיו בני מעיה מגיסין ומomin לה, בכל אלו אם עשתה כן ג' פעמים אחת קבועה לה וסתן, וכל זמן שהיא חושת גזע נזקודה להרשותו²⁵³.

ט. אין וסת הגוף אסור [אלא] שעתה בצד.
 י. היה מודה למקרים הללו בחצי היום
 וושחתת בהן שעה אחת, מותרת לשמש עד
 תחת השעה. אירעו לה ולא ראתה בודקה
 כמה לאחר זמן וסת ומורתת כל שאר היום,
 ז. אירעו לה המקרים אין לך בדיקת גודלה

ב-23. אין מאורעות הללו שמננו היכמים קבועות מהאת לחברתה, אלא כל שפיהקה ג' פעמים אתה או נתעטשה ג' פעמים וואתת קבועה לה, אבל פיהקה פעם ג' או שתים ונתעטשה פעם אחרם לא קבועה לה וסתם.²⁵⁵

יב. אכלה שום וראתה ג', פעמייה, כסכמה לפולין וראתה קבעה לה וסת לאכילה הללו.²⁵⁸

שהBOR הוסת למקומו יש שהורה שצרכיה לחוש ליום ל' מנינו.²⁴³ ויש שהורה שאינה חוששת כלום משעה שהBOR הוסת הקבועו למקומו נעקר שאנו קבעו, ולזה דעתך גוטה, שאם אין אתה אומר בן מהא האשא זו כל ימיה רואה מכ' לכ' וудין צריכה לחוש לשששים.²⁴⁴

ה. הפסיכה הרביה בר' ג' עונות של וסת
וראתה אינה חוששת לוסת הראשון, חרזה
לראות לסוף כי לראייה זו חור הוסת למקומו
וירוי הוא באילו רזאתה בו כל ימיה אפילו
הפסיכה שעיה משעה שחראה ותחזר ותראה
ליום המכ' חור הוסת למקומו שאין הוסת געקר
עד שתנסה אותו ג' פעמים לימים אחרים,³⁴⁷
. כעקירת וסת הפלגה כך עקירת וסת חדש,
אלא שזו חוששת ליוומה וזה חוששת לר' ח' כיצד
היתה למודה לראות בר' ח' ו עבר עליה ר' ח' ולא
ראתה ג' ר' ח' עברו עליה ולא ראתה אינה
חוששת להם, חרזה ורأتה בר' ח' חור הוסת
למקומו.³⁴⁸

ג' מעוררת ומיניקה, ואשה הייתה במחבא, שבערר עלייהן ג' פוניות ולא ראו אעפ"י שנשלט ומנס ותמו מאותו הכלל. אין חוששות כלום להסתנן לידי לא חזרו דמים למקומן, חזרו לראות אם חזרו לוסת הראשן בפעם א' קבעה לה וסת וצריכה ג' פעמים לעקרו, ולא עוד אלא איפילו חזרה לוסת אחר הרי היא במלואה לראות בענין א' ושינהה לענין אחר שצרכיה ג'

ונסחה. חכל קודס צורה ומטה, וכן נלון לה ומט קודס אליטם, וכן גירץ שיטולנה: לא ואין צריך כו'. אין כן טנס בון קטינה בין גדולה, טור, מכש'ם זינה יט, ה; טו, ז). וכמנו כתומפות זיך 6 ר' יוסי נלן לממי יסנה, חיל מינה דעתם לנטיב שאיין טסורה, הא ניטנה גמורי נסי דיליכ' לחסור וס מל' מקום חסור נטיח ענ' פיטנא דטליח ננדלים כיון טס: **אַבָּא** מוסותה דגונך כו' וכויוץ בא. וכך אל' סס ענ' פ' מה שאלמג' נגי' עמדו שם דבוי לרענן, הא נ' צ' נלהמת

סימן קפה

דין אשה שאמרה טמאה אני ואחר כך אמרה טהורה אני
(ב) ב' שיפרין:

⁴ (א) אשה שתיא בחקת טמא אסור לו לבא עליה (ט) עד שתאמר לו

כינוס נאום ה

ערך לחים לפהרייק'ש

ימין גענונג מקונה:

אשען יא זוסת צוֹנָה

ב' גראניט ו' טקסטולין

(ט) (ז' פלאט) שיביר שוכן ברכס הרים ורכס בודו. נגזר ים מלמר נחלים כוותם המורכב נקפליה מכמה שכבות ותאובת שכבות אחד עטינגו ליג'ון, דמיטיל מעיטש קפוק פקוקי, קפוק גל ללהת גלן זה מלח מלחן מלמר קפוק נזירים כ"ב ולחמה והגיע עמה ונע טבלון:

ג' סטרונציט ו' טקסטולין

(כח) (ז' פלאט) אשה כו. כריש לקיש ובור הווגן (רונה כו, א), ואיך רכה בר בר חונגה לא פליג עלייהו אל כרישהה שיעור קיימא לא כוריה דוסחה קיימא לא מדרבן וכרכבי יהונן שם אאלילו כר, וכבה קיימא לא כוריה דוסחה קיימא לא מדרבן וכרכבי יהונן שם עזיבן, וזה שכבתם ואם שההנה כר, ודאל בהרמבקים (איסטריה בארא ג, ס) שמתר

קפסה (משי' א) האשה כה. (נוה) י"א ב' י"ב א' ט"ז ב', ושם ט"ז ב' אכל וdae ראתה כו':

גָּלְיוֹן מַהְרְשָׁא

ויזן (שם פסח יין) והגיג שנית וסתה אסורה. פין מה פאכטמיטי גאנלען צ'ר סק'ן ד' (פרק כ), ועיין מינן קפ'ש טענ' ד' דזוקה קאנעמו ג' פאמיסס לו פאמס טוואַה מאָלְבָּס אַוְן:

באר הגולה מילון ומילון גן כטיגיע יהס פטראס יהודית הרים בו. קלומר כל חסכה נגנוף מונטה דהאולו פטראס צויה למוטו יהס כוגן פיטומן דילל טעלמא מגויה ריליכס נוונט מהלן קן כל"ג נטלה ומלס וכוי דע ק"ה פ"ה: קאנטומו נעלן נטראנס נטמרן קן לרמה פטראס צויה גראיס נטמבר

לומוד גס כן לומת הספהלגה
וכדליךן קעניף יג'. צה"ה:
(ה) אלא ענין בו. וכמת
הכל"ג'(ג' נטה"ג' שעיר כוותם
מקבשו לתמוץין וכ"כ פון
צטמץ ווון מקאגמו פון
קרט"ה ציל ווון נויה רעת
ברט"ה ווון זך'ל כיב
באלקורי ספער הילך לאלה
כאמויל מוקס דטלמיין
נמרלו דמיילן כויס
דרק'ן:

טַהֲרָה פְּדָרִי סְפִתָּה

הגהות והמערות גן בס' א' וכן כשייגע, וכן משמע במחזיות השקל, אבל ברופאי ליתא (וכי ה' בכבר היבט) ולפ' ז' כל ס' זה הוא העתק לשון השורע' (שmedi שראותה, לא רק עשרים, חושת וכו' עשרים) בשילוב עם פירושו, ומ' ששלישית ר' ל' שם תראה בו מהו זו ראייה שלישית (שהוא הפלג גמוקפות (קד. ד' ט' ליטמא) ואלט' ס' טוף פריק טולטא (פ' ט' ט' פ', פו). ג' מס' זכמוץ דל' קלמר נס דרלאה לרעננים מן סמנין הילג סכל טカルיס קרלטונוס סימה נט' ז' חמודת כין דלוויום לאמן יומו סחדוק הילג חס לר' לאטה לרעננה סימתה נרלאס מודס וטינס נט' ז' לרעליס ו' וטלטימט נט' ז' למוטה לר' לאטה מודס נס דל' קנען לא וקם דרלאה לרעננס לר' לאט' מאן האמניין

ח) כגון שראתה הימים
 אין הוא הלבוש ומשמע
 שם דמייר לענין יהושע
 ליום ל' מיום ל' שהייתה
 ראייה לאאות ולא ראייה
 בו (דוחינו ס' לראייה
 קדומה) אבל לא לענין
 ל' לראייה נוספת נוספת זהה
 ועוד דאיינו ענקר בג'י
 פעמים. שוויין קנה
 בושם ס' ע. ובתדרות
 ישראל לא הוכח בכך כן
 ובכפי דעה (שפטוי לוי
 סק"י) אין כהה. עיין
 חורוד (באבירום טוך סק"ג)
 גזע לעולם ותמה על
 ענקר שראתה הימים

העתרות והכ' :
 ה' : (ח) שערדה. כתוב הט' יז
 מה לא ששינחה עכשוי בוסת חרש
 א' לא יש לומר זהותם מירוי שאין
 סקיג' הבני ורשות' סיל'
 דאררכיה שלום לא נפרק
 חשה דעתה בינוינה

ונמתנות ממדם תלמה פימן כ"ג]: ז) ויעין ט"ז ס"ק כפר
כך נמעס הפקה כמו וכמם שלvio קזוגן.
סקיריאג:
ז) עיין בהערה לתרות

בשעיף ב' ועיין מה שכתבתי בסוף"ד:
תגלו, כתוב הבי"י (שם דודה ופערום) שכן
בז' ש' גז' ז'): וכן כתוב הראב"ר בסוף
פערום והוותה מפטון/רמב"ם להדייא וכותב
פערען לגנץ לכ"ט ואחר כך לכ"ח וכן
תחכ' עוד הש"ך הדין אם ראתה
א ואחר כך לל"ג ואחר כך (ללו"ז)
כך לל"ט וכן לעולם וזה כוונת

(א) פירוט כנון למל טבלמה זו
 (ב) כנון בא' או ב' בו. כן ג'ין נסיבות:
 (ג) אפי'ו בפעם אחת בו. וזה צה'ר ומוקה חל'ן צפפה
 הפלגה שנוכך מזמן קעיף וס' ג'ין סתי פעמיים צה'ר לרלה
 לרלה'ונא ליאס מן סמינו: (עמ' ג') וסת' ישנות.

ו) לסוף עשרים וחמש מכאן ואילך
 בשיגיע עשרים ד) וכן בראשית הימים
 שהוא לימים ידועים לחודש מיד אחר
 שראתה פעם אחת ליום ידוע לחודש
 (ב) כגון כי' או כי' בו חושת לפעם
 אחרית לזה היום ואסורה לשמש כל אותה
 העונה והוא הדין לשאר מני וסת
 שארכיה לחוש להפכו בוחז מօמת הדילוג

וכמו שיתברר בסימן זה (ק''ט) (למי עמו
ופצעו) (ב) ולא אמרו שצורך לקובעם שלש פעמים ה אלא לענין
עקריה שכין שקבעתו בשלש פעמים ו) אינו נערך בפחות משלש
פעמים שכיל זמן שלא עקרו שלוש פעמים אריכה לחוש לו אבל
ליاسر (ג) אפילו בפעם אחת חוששת לו בפעם שנייה ומיהו אף על
פי שהחוששת לו נערך (ד) בפעם אחת (ה) אפילו קבעתו שתי פעמים
שם ראתה שתי פעמים ליום ידוע ובשלישית לא ראתה אינה
חוששת לו עוד :

ג (ה) ו (ו) אם קבועה (ד) (ז) וסת (ט) לשעות ולא לימים אינה
חששת אלא שעתה בלבד והוסת זהה הוא נערק בשעה אחת
ואפיפלו בלבד בדיבחה:

ד עוד יש חילוק בין קבועו שלש פעמים ללא קבועו שלש פעמים שהקבעו א' אף על פי שעונתו עונתו ולא הריגשה אסורה לשמש עד שתתברר ותמצא טהורה ושלא קבועו שלש פעמים אם הגיע זמן הוסת ולא בדקה ולא ראתה (ה) כיון (ט) שעונתו עונתו מותרת (ט) ועוננה בינוונית שהיא שלשים יומם (ט) דינה (ט) כוסת קבוע (ט) (ט) (ט)

ה (ב) פעמים שתהייה ההפלה שקובעת בהם הות כדילוג 1 ח) כגון שראתה היום

נקודות הכט

קפט ה) כאן מירוי שיש לה כבר וסת כו'. ו) לח' דמתמע דמיili חפיilo נמחייב קמיטומל היל' י"ל לרמס מימי סלוין
לה וכותם כל' וכל פעם סייל מומוקם גורחה לגל כהן י"ט לה וכותם היל' טהווען קטע:

ביאור הגר"א

(ד) **לשענות.** פירוש אחר טבילהה או שאר דברים כיוצא בהן שוגלה לראות מהמת אותו זמן. ט"ז: (ה) שעברה. כתוב הט"ז אף על גב דברי מילון קפ"ו פסק בכך לה וכבר וסת צריכה בדיקה לפני המשמש כאן מירוי שיש לה כבוד וסת אלא ששינחה עצשי בוסת חדש ולא קבועו שלוש פעמים (ובㄣורודות הכסף כתוב דזה אינו דמשמע דמיiri אפיילו בחחלת קבועותה אלא יש לוומר דהחתם מירוי שאין לה וסת כלול ובל פטח הא מונחצק ברורה אבל באנו של לה ומאת אלא שיאנו קבוע).

Digitized by srujanika@gmail.com

פתחי תשובה

(ג) במתן זכויות. עניין מכר היבט נסחף מזכותה נוטת למכירתה. (ד) במתן זכויות. עניין מכר היבט נסחף מזכותה נוטת למכירתה.

Digitized by srujanika@gmail.com

(ג) **טסוק עשרים.** פירוש אחר ראהיה ראשונה: (ה) בפער אחד. ואפילו עונה בינוינו שלא נקבע רק פעם אחת נערק בפעם מאחת וכן משמעות הש"ס והטור והרשכ"א וכל הפוסקים וכן מהbeer מונע הרשכ"א (הה"א בז' סי' ז) וכן כתוב הראב"ד בספר בעיל הנפש (פרק כ"ה ע"ב) (שעד וסתותה בטו/מד) להדייא וכחוב שם והוא הרין אם דלונה למפרע בגין לכ"ט ואחר כך לכ"ח וכן כתוב הח"ז בשם החוספה וכחוב עוד הש"ץ דהוא הרין אם ראתה מחלה לכ"ט ואחר כך לכ"א ואחר כך לכ"ג ואחר כך לכ"י) (ללא) חושחה ליליו ואחר כך לכ"ט וכן לכ"ט וזה כוונת כתוב הראב"ד: (ה) דיניה כוות קבוע. דהינו לענין דין זה זו קא

האריה גונזא דלישנא קמא אבל הרא"ש ורש"ב אמר פוסקים פליגי הנוי לישני וכן סתום לקמן סעיף כ': [בנ] קפאה לא לפקיצות וככירוץ חוסמת אף לקיציות ושם בגמרא לא וווח כתיב כי והוא שכתב ואם אה"כ הגיע כו' ואין גמרא הדר מזה אלא משומם דימילוא דפשיטח הא:

אפקתי פשובה

ולא כלהה ב' פלמים מושקוף קפיטלה תלין רלה ג' נקפקלה דלטמא מלה סהן אין כן דצלל הא' בעמיס עט גל לילקה דיטס קפיטלה תלין ברכמייס הדרישו. ומלה סכאנט סהווע דעם ווע כהה לאטטיקון ב' זי נונגען מלה טאנטני נעלט פ' ק' ט. ועיין גונע טויאטה צויניג קווי צוינען קודס האפלה נמה ימיס וויל רלהה וצוג ווילה צוים פלאגא זאומן ערלען מהערין קאנל תלעה נטפרע דיזומ גראיס עי'':^ב

(א) קפיצה ביום יידע. כמו נזומות דעם (חוותט פ' ג), ווילויס צ'ק' (ב) דנט קנסא ומוק נאלפנאג אוקפלייט הפלען טס פטיפקה נאלויס פטיממייס גל נומטעל האפלה דכלן מהערין דזוק טאנטלאג מסלוליטס סטומוס פיטויל גויס גרטלא דטאנטלאס וויל צאנט פטיליטס גל עי'':^ב

(ג) וחוששת גבל בעט קתוטו. עד אטטוקון זי' מלחה ווילג פלאגא מיהוון ונושי וממן טאורה כ' צ'ן. ווילה להט אה' מלחה ווילג פטיפקה ג' נבר' זי' ווילה דטוא הוופט למוקמו כו' צ'ן. ווילג להט אה' מלחה ווילג פטיפקה ג' נבר' זי' נוינט ווילה ווילג פטיפקה. טווע זטט (הוילויס פ' ג):^ב

חנוך לשלמה

בכתבו דבריו החולקים. ועיין בכ"י (נה, רה וט' אבל אמ') שכתב בשם הרמב"ן (חכ"א, ריה אל) שכתב שבטלנו דעתנו מפני דבריו החולקים לכהן ורואה לי שחתם כאן כדרכיו:

(ה) היה לו לפוקם כמותם בסותה דרבנן, ועל זה מירץ) ומכל מקום קולא דאתוי לידי חומרא הוא וכו': עת הנגנתה היה שם ובואר היטב ועוד: עט) ובחוידושים כתוב דאללו אם ב' פעמים לא רואה ביום הקפיצה קובעת למים להוירויו: כתוב שם שאם בכל פעם וראה ביום אחר הקפיצה אינה צורכה לוחש ליום הקפיצה, אלא ליום שהחרי, והוא דומיא דמה שכתב לעיל סק"ט באשה שרואה חמץ בשעה פלונית לאחר הקפיצה, שאינה והושת אל לאווח שעה:

באר הגוֹלָה

דנול מרביבה

[6] דקבעה וסת
לימונם אם ראתה.
[5] לקבצת ומם לימייס
למודיעו هل נס רלהמה:

**ט' ספקת פדרי טהרה
ג' ס"י קפ"ז סקכ"ג
ד' האבל:
ה' סקכ"ב ד"ה ומיהו:
ו' סקכ"ג:**

הנתקות
העדרות

"להקל" אבל בהמשך
משמע שגרט כלפנינו
(ולפ"ז כוונת הש"ך דם"מ)
דעת שאר הרשונים
הנ"ל היא קולה דעתו

להכריע דלא כדעומ
ממה דאולין לחומרא),
וכען התיקונים הניל
הging גם במחיצת השקָל
דסברא הוא שלא

זונק". וופיע הגרגור
אללה צ"ב קצת מה
שאמר "דסברא הוा
להחמייר" דהא אරכבה
כיוון רוסחות דרבנן
סבראו הוא להקל וכמו

שהעתיק הש"ן מהרמב"ן כת"ק זה. ועיין עוד בכריך היוטב הבנה אחרת בcomposition הש"ן, ועל פי דבריו נראה דציריך למחוק תיבת "דאע פ'" ולנגורס

באר הגולה
כל נלטיל מהרין
נמיילם דרכו גונג
וילדפאלס גן לחץ טפס:
כל מנקה טס דז ק"ג
ע"ה:
ל כבירוט רצ"ז טפס:

לְגַן כִּיְלָוֶס תְּחִמָּפֹת סָס
לְגַן סָס נְאָס וְעַלְוָן כְּלָד
כּוֹ מְטוֹן מְטוֹלָן כְּכָד וּכְכָד
הַטּוֹן כְּסָס רַיָּה:
לְגַן סָס נְמָנָס וְכִינְגָּה כְּנָס
וְוִיפְלָס כְּסָס כְּרָפְלָס
לְגַלְחוֹן אֲלָרָהָה וּכְסָס
מְגַ'ז:
לְגַן סָס נְמָנָס קוֹן שָׁעָן
וְפָלָר טְוִקְסִים:
לְהַבְּרָה כְּרָבָה כְּרָמָנִיד
כְּפָמָ"ס כְּסָס כְּלָמְפָרְסִים
זָוֵל אַלְמָנְכָס:
לוֹ סָס וּכְכָד כְּרָלָה
וְלְרָטָהָן מְנוּמָה כְּבָם וְאָלָה
כְּלָמְדָר מְזָנָן פְּקָלְלָס

וְיַמְנִי לָעֵל כֶּפֶץ י'':
—————@—————
מְפַתֵּח פָּדָרִי טָהָרָה
לצ' סק'ה:
(ט) ס'ר קפ'ז סק'י' א'
מ' סק'בו:

הגהות והערות
טאן פגנינו איתא רק
מעשנת עיטוש', אולם
בפירוש המשנה מתי'
כחוכ השווא עיטוש
מלמעלה:
פא* הוש"ר מוכח
מההערכו שאשטרנויר
היהו מלמעלה וכ مكان
שרעת התוספות לפרש
בעניניו מעשנת מלמעלה.

ודעתה הערק עצמו משמע
בברוריו שם דס"ל וגם
על עונינו הפירוש והוא
על עונינו מלמעלה, ואולם
במחדני י"ט את זה
כתב דהערוך פירש
מעטפת ורך מטה:
פבן הוא לשון החוץ,
אבל הרא"ש לא הזכיר
שעה או שטים אלא
כתב **"כמה פעמים**
ועושה זה אחר זה
(פגן בלאומן שהדר"ה
בຄסלי צוין על חיספין
שבא המיחוש בלא
עתרו" ולו על הרישא
יז'אט הגיע העת ולא
בא מהמוש" שמשמע
ורוחחלהק שסבירא שם
בטפי"ז הוא על דין
הרסתה ולא על דין
דיהרישא:

לקיימות ולימיס כדלקמן סעדי
הדרינו בו או בו או בו. צדקה
ס (פי' פון ה פא) וכן (בב):
ה הרגו, מתן אמלהן טהיל;
ג' מותנשת דרר מטה.
ומזרבי בחרזם ותירוט המזבב

(פ"ט ד"ג ולו ה"ט) פ"ג ג' נרלה
למתהנטה ש"יו מלמענלה וכן מטעו
המקומות ה"טנוויל" ר' ושיינו
מלמענלה כמו טכניון גמורי א"ז
(עריך עטף) עטיזומוי מהן חור (חו"ג
מל ז') מהוטמו וכפיו וצעל"י
ה"טנוויל" ר' ו"כ ונלה דלענין
דינ' צנישס קהמ: נ"ד) אל"א
בשעשה כן חרבה פעעים כ"ז.
דרס נ"ג אין הוקם נקצע בך כי
וה דרכך כל הקulos וליין כלין ציעו:
נ"ה) הרוי זה וסתה. והפיilo מון
דסונר לעלן מפי"ז י"ז דלן קצעש
וסת נקיפיות נמוד סמס קיינו
עטעה מושוס דעיקל הראיה לאי
הילג מוחמת הווג מה סלון נן
סכלו. ר"כ"ה (כ"ז צ"ג;) ופסוטו
סולו: נ"ו) ודוקא שקבעה
ומת לשניהם ביריד. ולו נבגש
קעתו ולול כהו צנישס מחד ליניכ
מושעם כלל ח' (כו) הפיilo כדין ומם
ארלינו קבעות נ"ל הוקם סמרקלה ולול
לוקט קויאס האל כאלל קנען טיסס
מייד קויאס נלול מהל דפי עטמו
בדלקמן סערן כ"ה נן כמג
טפיפיטה סערן מ"ג' וגדרליטה שערן
(ג"ע) י"ה [ו] וכן נרלה מדכרי קרכן:
(ס"ע כ) נ"ז) אל"א הפיהוק.
וקצעש וסת פלייטוק נ"ז:

נאפְלָגָה וּמִים וּכְן יַמְלֹא נִמְמוֹן:
שֶׁלָּא בַּרְאֵשׁ חֲוֹדֵשׁ וְרַאֲתָה
אָם בְּפָעַם הַשְׁלִישִׁית רַאֲתָה

וברביעי עיל סעיף י"ז דלא קכעה וסת
עמא מושם דעתיך הרואה אינה אלא
א. רשב"א: (מ"ב) איננה חוששת.
ו. קבוע לא לוסת המקורה ולא לוסת
זקוק. וככעה וסת לפיהוק לבדוק וכן

כבר בגיאץ אחד בשבעת ולו
לול ממר נב) שפוצזיא קו'ז דוד
כה גס מסיקן כלה מילן נאלר
לטסם: כ"כ: (סער יט נא)

קצת ערך באורה בפערת הרים
הנתקפה בשני בשבת (לע) אין
הרי לא קבעה (לע) אלא
ונוחות של אחד בשבת
עת וסת (לע) על ידי מקרים
בגוף (לע) מם כגון שטפת הקבר
ל אדם שפושט זרועותיו
או ל אדם שפותח פין
או נך אדם נב) שמווציא
רדך (לט) הגרון וכן אבן
[לע] דרך מטה או חושחה
בריסיה ובשפולי מעיה או
שי הקדרות נך או שראשון
ים עליה בכל אחד מallow אבן
ש פעים וראתה קבעה לד'
בכל פעם שהיא חושחה

ט אינה חוששת:
ו לא בא המיחוש או שבא
ז מיחוש הות ואינה חוששת
ח לואש חודש או מעשרים
ט קרכרה הווא וסת [**יא**] ואם בא
י עשותה שבוגפה אין להם זמירות
ו פעם עשתה כן הרבה פעמים
ז הרבה פעמים זה אחורה
ט עיטוש של פעם אחריו

באר היטב

(סעיף יט) **(לג)** קוג' דרך הגורן. מוסממת מהלך
(ד') בסי' כריזה. נגד עטילה לו וטיפולי מעיה צב
(ה') שבכל פעם כי אופורה לשמש. הין לאסקט
 שלינו קזיע חוקרים לטעמך כמו סלמג זקנמן ג' זרכיר
 חילג זרכיר וזה גורס למלקו מלחמים
 וממלחמות ניטש בטליה חילג זרכיר כי ואם אהבה

למן קוצעoso למן עקרינה
אלט פערמים וווע פערם מהם:
(ג') בלא עטו איננה חוושות.
מי יומך (נא: ד"ה ו"ז נפיטוק)
פליס דלינג מופתת כמו וווע קוצע
הכל מל מקוס כווק שלייעו קוצע
מופתת כמו צלען טעריך צי' הכל
מאג'ס טהיר וווע סכמג זוקול
אפקעה וווע לאנייסס ייד צו'
תאכטט טהולק מל סטיטו יומך ווא
ווטרילו יייא דלען לינס מופתת
לגמלי כוין צמזרלו לנו שאן מסט
געפיאוק זולט סטימיס מדרון לרלה
סוס פעם נפיטוק יווע הילר וווע
ווע נקצע לה זוקול נפיטוק דעל גל
הכמיה נחטט לה דין וווע צלען
קוצע הליג קוטס פקיעות:

מהם אסורה לשמש [כט] נס ומיהו בפייה
 אין הות נקבע נד) אלא כשרהה כ-
 זה ואם אירע לה כן שלוש פעמים שבכל
 נד) הרי זה (טנ) וסת נס וככל אלו ה-
 ידוע אלא בכל פעם שיקרלה זה וה
 וסת הגוף לזמן ידוע כגון מראש חור-
 יום לעשרים יום קבועה לה וסת זמן ו-
 אלא לשניהם ביחיד ואם הגיע העת
 המיחוש (טז) בלבד עתו (טב) נ

הגה ג) וлокם עקנעה ומם (כ) נמייס פט' עלמו לי לינה יודעת לוֹזָה מִן קַנְעָן וּמִנוּם ב' (לב) לו פיהקה שתי פעם בראש ד' הוברר הדבר שאין ראש החדש גוֹן

יעזלה: פלייגי ש

פליגי שם ר' יוסי ור' יהודה וכמ"ש לעיל סעיף ג' ע"ש וגודלה מזו חתבו תוספת ש ר'יה אכלה כו' ווש לומר כי: [לא] ואם בא בר'. הנה הוא יודה לדמה לקפיאות: [לוב] פירקה בר' אבל בר'. כמ"ש לעיל סעיף ז' שפניות דלא פליגי הני לשני אהדרין:

נאר היטב

באר היבט
 (לא) הגדרון, מתחן המאכל שאכלה. ובמחטעתש גראה מרבי הרוכחים בפירוש המשנה דהינו מלמעלה ונואה ולענין דיאו שוויהם אמרת. ש"ך: (ה) בדיסחה. נגד טבורה ושיפורי מעיה בבית הרום. וכל זה ציריך להיות הרבה פעמיםadam לא כן אין הוסת נקבע בכך כי זה דרך כל העולם ואין כאן שינוי:

שתחי תשובה

פתרונות (בג' בפ' בדרכו): ננמרלו (פנ): מטען נמי צופעם דס טמל מלהק דס טואר וויל ליטאומען ספוקסיט פלי דבלטעלן כל דס טמלן מוחזקן ליא. ווילן צמאנזט פני יוועטן מלך יויה דעה (פ"ה י' 6) כמצע דארטן דראן גלומתס מהולא כען מוגלן ווילר דס דאייזו צופעם דס טמל מלהק דס טואר ולידיג דכריין נוכנוי. מדלי טאלר (פ"ק ה' 6): **ל' שׁנידיהם ביזה.** ווילן זיין צופעם דל' זוקם הייס גדריך ווילר זיין דל' פילג רקס כתטולר פטעריך כ"ה דלאטוקויה כהו ווילט ימייס גדריך ווילר זיין דל' פילג רקס נגמ' קמיהוטים וויל' דל' העמ' כהו צליין עט'ו ט' פ' פן עי' ז:

וורת השלמים

תורת השליטים
 (ל) איננה חוששת. ומכל מקום חוששת לעונה בינוינה
 מבואר לעיל סוף סימן קפ"ד: **[ז] אֶלְאָ לְקִסְּצֹת**. ואינו
 נערך אלא אם כן שתקפוץ שלש פעמים באותו יום והמazel
 טהורה: **[ח] הַרְבָּה פֻּמְפֻּם וְזֵה אַחֲרֵ זֶה.** והיינו שעיה או
 שחטים בשעה שריגלה לראות פכו. ב"י (נה: ד"ה וכ"ש כ"הוקה) בחש

דוחן אדריכלות

טפח סדרי טהרה
סקכ"ט
ס"ל

הנחות והשרות
[כ"ה ברם א דפ' ייד
שם והורתה חתאתה, ובשאר
פסוטס הנילא רוש
מרמים, ווא"ז, קוראה
ללו שהאר המשך נידון
ומור ואילאה, כל עכ"ז
רו שדרעה זו אינה
ולקחת על האמור מקודם
א על הש אמרם
השני שאח"כ :

בְּלֹהֶם וְשִׁמְלָה
סְמֵלָה סְקִמְיָה) כתוב
ווכחת הש"ך מתייחס
דרוך לא מובן, ואולי
דרשו דרשו ביא (כ"ז ש"ג
טו. מובא בכ"י דף
ה'ב, גב' י"א) בראי

עומת הזרע"ה דרכָ אֶסְתָּר שכתה והאריה אחר השות
הזה הוששת אחר הוועת
ל לפִי שאן הולכָן
את אחר הכלתלה השות
שבכ"א חלק עליון,
בכ' כטמפל קודם
הצ' אך להריה
וורה מתחילה העונה
שכן להרשכ"א.
ו' פ' והוא מורייך לשון
ח' כל גראן אס
ו' ו' ו' שאן גס
עד עין מורה ובאה:
כהערת הכהאה:

שדרבריו ג'yc' סותרים
ל (כיז' ש"ג דף טו.
בספר בעלי הנפש),
בן אלא כהמשך למה

כד [לט] (מ"ה) מ' ו' כולם אין חושין להם
אלא לשענן כיצד הייתה רגילה לראות עם התחלת הוסת מיד אסורה
כל זמן המשכת הוסת הייתה רגילה לראות בסופו אינה אסורה אלא
בסופו [לה] מ' כמה דברים אמרוים בזמנן שכל הראייה מובלעת בתוך
הוסת אבל אם אין כל הראייה מובלעת בתוך הוסת פא) [מה] אלא
נשכח גם אחר הוסת אסורה מתחלה הוסת פב) (ו"ו) עד סוף
וונגה אחם;

כח מִנְאֵת אֶחָד מַאֲלָו בָּא לֹזֶן יִדּוּעַ אֶז וְדָאֵי (ט) אַסּוֹרָה (טט) (טטט) יְמִינֵם גְּרִידָא :

ביאור הגר"א

באר היטב

וכבר עבר עכ"ל): (ח) עונגה. פירוש יום או לילה בدلעיל סימן קפ"ד סעיף ב' ואף על גב דשם סעיף ו' אמריןadam וסתה נמשך שנים או שלשה ימים אין ציריך לפירוש אלא עונגה וסתה יש לומר דטרוף סוף מכל מקום סופורה עונגה אחרת. וגם נראת דכל שכן אם הראייה מתחילה גם קודם הוסת דעתויכה לפירוש כל אותה העונגה שלפני הוסת וכלה הוסת ואפשר דהכא אסורה כל העונגה גם לאחר הוסת וצ"ע עד כאן לשון הש"ץ: (ח) ב'. כתוב הט"ז דבביה"ת הקשה הא כתוב רם"א בסימן קפ"ד סעיף ב' בדבוקת התלוי בשינוי הגורן אין חוששת רק בשעת וסתה וכך אין פסק דאסורה כל עונגה ראתה כיון שעברה עונגה מותרת ואין לומר דחומר דיעבר והכא לכתחילה דהא החם מחליק בין סות קבוע לאינו קבוע ומשמע הלשון דגם לכתחילה הוא כן עיין שם ונראה דכאן בפי הוק גרע טפי כיון שהודך הוא כך הוי ריעוטה לפניו שהוא טמא ועל כן חמיר טפי משאר וסת שאינו קבוע עכ"ל. (ובㄣקנורות הכסף תירץ דהכא ודאי אי אפשר לומר שתחוש אלא עד שתפקידו ועל זה אמר עד שתבדוק ר"ל במשמעותו אחר הפיהוק אבל אם עבר זמן מה אחר כך ולא הרגישה מותרת אבל לעיל כיון שתליה בזמן אם כן אפילו בסמוך אחר הזמן כל שלא הרגישה מותרת והזמן גורם

ח' נובמבר ד' ש' ת'נ'ז

(מג) אֲפִילוֹ בְּלֹא יִתְמַמֵּם שׂוֹים. וּרְאוּ לְחוֹשׁ לְדָבָרִ שְׁנָיהם
בְּסֻוּסָם קְפָד הַבָּיא הַכְּבֵי בְשֶׁם הַרְאָבָד דָוָת שָׁבָא עַל יְדֵי
הַחֲמִיר וְעַזְןָעַל סְוִי סִימָן קְפָד שִׁישׁ עַזְןָעַל נְפָקָתָא בֵין שְׁתֵי
מִקְרָה בֵין שְׁשָׁה יּוֹם קְבוּצָה וְכֵרֶג גַּם כֵן אֵין אָסָרָה אֶלָּא לְשָׁעה
וְעַזְןָעַל סְוִי שְׁהָאָרִיךְ לְתְּרֵץ אֶכְל מְשֻׁמָּות לְשׁוֹן הַרְאָבָד וְהַרְאָבָד
הַרוּעָת לְעַגְמָן עֲוֹנוֹת בְּנִינָה וְעַזְןָעַל מְה שְׁכַתְּחִי שָׁם (ס' ק' כד):

תורת השליטים

בפרק ס' פון קפ"ד הבהיר כי בשים רואב"ד דוסת שבא לא לשעתה מוקהה בין שיש לה יום קבוע ו/or גם כן איניה אסורה אלא להחמיר ועין בט' שהאריך להרץ אבל משמעות לשון הרוא"ש והראב"ד' ודרותה לנען עונה בעינה ועין מה שכחתי שם (ס' ק' פ' ז' ו' ו' וכ' ו' וכ'ז' אין חוששין להם). והיוינו רואק' בוושם שבא על ידי מקרה כמו פיווק האל בשתת הקביזות בין שאיו נקבע אלא עם הימים וראי דאסורה כל העונה וכמיבור בשעיף כ'ה ועין (מה) לא נשבחת גם אחר הופת. וכל שכן אם מתחלה קודם הותת דעתיך לפרש כל אותן שלפני הותת. ש"ז: (ו) עד סוף עונגה אחת. עיין בכ' מה ש玆' כזה דלא תקשה מודיעיל סימן קפ"ד ועין בכ"ח והש"ז (ה'ב'יאו) מה שתרץ בו: (ו) אסורה כל עונגה הותת. כן כח הב' (ו. דה וכ'ו) בשם הרוא"ש בשם הרואב"ד אכן לעיל

וכקען דרכּי יב) ועיין עוד בהערה זו על החומר דעת בס"י וזה: פוז' בכל הדפוסים יshown ב' (והזכיר שכתב) ב' באן (כמוהו וכקען מוחך וצצ'ל כמו שחוקן, כי ה_ticksות "והוכח" שכתב נחמצה להמשך הרכבים, והוא זמה שכתב כאן במחשך וזהו שלא כרעת ולו) איז'י

ונצמן לכהורה כל למכב כמען
ה, וכן פסק ר' מ"ל סימן קפ"ד
ונז' מינס מוצאת רק בכsuma וממה,
לימיס, רק לפיאוק ועיטוק כלום
ווס מיום. אבל זה לא מניין, דהיינו

ב' צ' סוף קיון קפ"ד עמ"ה יט ד"ה
במכתב לרולנץ גראן צביה לולצ'ה⁷
ונעכני הגפס שער מיקון סופותם פין ה
גלאס ו סכמג זין זיט לא יוס
קזקען למוקון קימיניס כו' גס כן
טהון לומורס גולן נטעמה, ממעט
טלהן סילוק בון קנווע לייס מיימוד
מו קזען למוד זונדר, וו' פפק
דרהן טהורה כל קיוס כמו
בצ'טול ומפט קיוס בס' זונדר

" (לט) (טט) וכולם אין חושין להם אלא לשעתם כיצד היהת רגילה לראות עט ג הוסט מיד אסורה כל זמן המשכת הוסט רגילה לראות בסופו אינה אסורה אלא טט (לט) במה דברים אמרוים בזמן שככל מובלעת בתוך הוסט אבל אם אין כל מובלעת בתוך הוסט טט (טט) אלא נמשכת ג הוסט אסורה מתחילה הוסט סב (טט) עד ג (טט) (טט) צוותם מחייב

סוף (^{טט}) עונה אותה:
מי אם אחד מallow בא לומן ירוע או וראי
(^{טט}) אסורה (^{טט}) כל עונת החותם כמו
וסת ימים נגידיא: ^ל
^א בשם שחוושת לסת הימים בפעם אחת
בכד חווישת לסת הנוף בפעם אחת כי צר
מפתחת פעם אחת וראתה כשתפהק פעם
חוושת לו וכשם שוסת הימים שאינו קבוע
בפעם אחת שאפיילו ראתה שתי פעים
ירוע אם הגיע זמן שלישי ולא ראתה נערק
בן הוא וסת הנוף וכשם שוסת הימים
בשלש פעים אדריך עקירה שלש פעים
בן הוא וסת הקבע בנוף ומאייתי
ו משקרה מקרה ולא תראה היה המקרה
ירוע איןנו נערק אלא אם בן בא המקרה
פעמים בומנו ולא ראתה אבל במקרה לדבו
ו און לזרו יילא דאהר ברה אונן שבדו

ז' זמן לבבו שלא ראתה בהם איזו נזקך:
...תינוקות שלא חניע ומנה לראות ... והיא
קטנה סג [מג] שלא הניעה לימי [טח] הנערומים
[לט] ואפלו היבאה שתי שערות ... וכן
הניעה לימי הנערומים [טט] אם בדקה ולא
שתי שערות [טט] היא קובעת וסת כשר
(טט) בשלש ראיות בשאר הוותות
עה סדר בוטט הפלגות סה ומפני אלא שיש
מיינו ולם קמעי גדרות: (טט)
כל ערדין לו רלהת אלק פס
של�ו קנע, לדבוך נטיס וחוכ
לשם גני ו למי יי גלעדי

בְּאֵלָא נמשבת גם אחר החותם. כ' נולדה ס' קודס טוקט, לזריכך לפירוט כל' חומת כל' טוקט, וכן ממלכת צמלהן הרים טולון [נעם]. ויחד עמוד ערך ד' ס' כמה דרכיס מלחמים [עג']. ויחד גם לטלר הקוסט, ו' ע' :

(ש"ר ס"ק א) נראה כי אכן אם מתחילה גם קורם הותח דציריך פירוש כי עתה מונה שאלות והותח וכל הכתוב. ובויה המהותן. כמו שמהו עלי הדרישות ל' דבמא ריהי הש' וא' בוסת הגוף גודיא אין שיין ליסטר פלוי והותח דזה א' יוניה וירוחם מהו יבא לה וסת הגוף. וכי כל חותש. ואוי בסת הגוף במתודים. בלוא כי אסורה כל היום דלא יבא לה וסת הגוף. מכבר או בסעיף זה. ועיין נזירות הכסף ז' שוחלק על הפי' ס"ק ל' ריל' הדם אסורה. מה שכתב זה בסדר הותח רעת וניאירס ס"ק י' לא הכלני. דכתוב דכונתו על כן: כשוראה מוקדם מתחילה קדמ' גותח קביעה איניה הותח לעונה בינוית. ולא גונאי. אם וסת הגוף אין ליטים ידועים בכל ענין צדקה להווש לעונה בינוית. וכמעט ש

(ה') מתחלה הוסת (ה') עד סוף עונת אחת[
כח אם אחד מלאו בא לזמן ידוע או וראי אסורה
מא] (ה') כל עונת הוסת כמו וסת ימים
ורידא:

כו כשם שחוושת לוסת הימים בפעם אחת כך
חוושת לוסת הגוף בפעם אחת כיצד היה
מפהקת פעם אחת וראתה כשתפההק פעם אחרה
חוושת לו וכשם שוסת הימים שאינו קבוע נעה
בפעם אחת שאיפלו ראהה שתி פעים ליום ידוע
אם הגיע זמן שלישי ולא ראהה נעה לגמרי כן
הוא וסת הגוף וכשם שוסת הימים הקבוע בשלוש
פעמים צריך עקריה שלש פעמים ובדיקה כן הוא
וסת הקבוע בגוף ומאמית עיקורתו משיקחה מקרה
ולא תראה היה המקרה לזמן ידוע אינו נעה אלא
אם כן בא המקרה שלש פעמים בזמןו ולא ראהה
אבל (מכ) במקרה לבדו או זמן לבדו שלא ראהה
בهم אינו נעה:

מהצטט לנונו מיעוטם לכל אלה שיט
לה ומתק לינה מהצטט לנונו מיעוטם
מזה"כ כטכלה ממהלך קודס טומת לו
ולוי לדיליכת פירוש בשום פיעיטים:
אך קפה דאל פפלו בכאללה
מושגעל נמחלם טומת קדילא טונה
כינניות לדכמל מפקך כטעמ מסמיס
ווגמלות וכמו שזקקה קיז"ה הצעיל
סגולקס נבער הוותה טק"ס עי"ק.
ויריך למול דקצילו לא כדעת הרהנ"ד
דלאן טע נוא וכמו שנטצול לקמן בט"ז
ק"ק לע"ק, מהנס לפ"י מ"ש טס
(פיולוטיס ס"ק ל) דלק' כלמאנ"ד מודס
דמיישין לסט מל מפקך נילאה לטלוייס
לעווה מיעות פפלו אה סטליא מוכבלם
נמחלם לטומת מה:

(לג) עד סוף. עיין ז"ר ס"ק מ"ג
 ספקה מלה ולה וקמה מללה
 וממכן נס צוס וכו' ועין גגעליל גנפס
 (אלאיז'ו הל' ט:/ג) ספקה געמאן קוטיל
 ו' וכמ' מלך דמי מייל דמלען דמל
 מהלמ' למלש נס עונות דמי ל' מלען
 אלה רן להמה טונה דמתלם גומת קלי^ט
 גוועס נבל כטמן טומט וטומל הומט נמלע
 שעוגה טיל למילען צוין דפעטה הרגליה
 גס מהר סוקת דכלי יומל מופקם^{טט} :

(לד) ב" שונת הותת. עיין ע"י
 צמאנן למגן קפניל דכני
 דהוועזער לאטער לאטער צמאנן: פַּעֲמָן דְּבָרָה

(ל"ה) ואפלו חורה לראות
ועוד נמלת נאכיה רלה
קניות ועם נליות מומוחקת דס
בן טדור דכל יותנן קיימל נן נמלת
כמה, רק דטלולץ' מילוי ציט לה רק יוס קצען לאטיקון וויל נלטאות דסיטו
טאפיקה נג' רלאי חדיטס לרלא מודע ייטן ולט מודע ליאיר וויל מודע
סיגון ונינגן למ רלהמא ע"ש טטיקון רק דטלע מודע ליאיר וויל מודע מודע סיגון
דמעו טטיקון קוקטשו ולט גאלטאות ומאנס כי ליאס מוטסם, וויל מודע

(סעיף כה) [מא] **כִּי** עונת הותת. עיין ט"ז שכח דוקא אחר הותת אסורה באותו יום חושש, אבל כל זמן ארל לעון במתן גומחה ובש"ב גומחה ברקע אמר לו לאנו לערן שרב ערוב איזון יתנו.

הנחות והערות
יום הקבע ולא מיהקה ולא ראתה מכל מקום אם פיהקה אחר כך
עליה ג' עונות שהיה לה

מהן ופסקן להלכה בחידושים ס'כ"ב: מט"צ ז"י ס'ק ס"ב, או נ"ז, או מ"ח: [ג] ביאור דבריו עיין בסימן קפ"ז, דהא על רוחך בקפיצה ליום ידוע אין הכוונה שבירום הדעת קופצת ברואין, דהא מדעתה א"כ קפזה וכור, עי"ש: [ג] הוא הרואה' המוכא לעיל ביאורים ס'ק"א; [ב] מפוזם דבריו ונראה לאכזרה וסיק והשיך אחר ס'ק זה וקיים על וקינה בסעיף זה, כיון העתק דבשיט אלן בחידושים ס'ק זו לגביה וקיניה), ואולי מוקנה הוכחה על תחומיך דהא מסתמא

טיקן

בתחילה הוא כאב רפה וואח"כ מתחוק הכאב ובסתום מתרפה עוד הפעם ואו היא רואה, הנה ודאי אין לחוש עד שתתרפה הכאב עוד הפעם וכך אם הוא וסת הגוף הא ממורש בס"י קפ"ט סע' כ"ד בסתות הגוף היה רגילה לדאות בסוטו איננה אסורה אלא בסופו. אך הוא דוקא בכבר נקבע לה וסת גוף זה אבל מתחלה צריך לחוש גם לימיים עד שתקבע רק לסת וה דמיינו באין לה ממש שם ומון אלא בהפלגות שאינן שות או אף בהיו ב' פעים בזמנם שות עס וסת נס זה דחאוב בחמה וואח"כ בזמן שאינו שות גוף גרט אל וסת הגוף זה כדאיתא שם בסע' כ' בוסת גוף דפיוח, ומה שכתב יידי של פ' רוב התחלת הכאב הוא שבוע לפני הראה וכן כתוב על פ' רוב מתרפיה עוד הפעם ואו תראה, הנה בדבר התחלת הכאב לא ייכפת לו אם היה בכל פעם ראייה אחר שנמדד הכאב ונתרפה עוד הפעם שוו עיקר הoston. אבל אם הראייה אחר שתתרפה עוד הפעם איננה אלא ברוב הפעמים ויש שהיא רואת גם בעת שהכאב חוק, הנה אם לא היו ג'פ רצופין שראייה הייתה רק אחר שתתרפה הכאב הרי לא הוקבע ג'פ וצריכה לחוש רק כפי פעם האחרון, ואם הוקבע ג'פ תctrך לחוש לפי פעם האחרון ולפי הקביעות כדי וסת הימים עיין בסע' כ"ג.

סימן פה

בהערה בראשונה וראתה רק טפה אם יש לחוש לבייה גמורה שבשניה לשמא ראתה

ובאה דbullet ביאיה ראשונה בלבד גמר ביאיה ורק בהעראה וראתה רק טפה דקה ואחר שנטהרה בעל ביאיה גמורה ולא מצאה דם. נראה פשוט שיש להקל וכך שכתב הרמ"א דמקילן בהערה ולא ראתה דם ולא חישין שמא ראתה ותיפה שי"ז אף שבביאיה גמורה חושין אלמא דבහעראה אפשר שלא מוציאו בתולין, מ"מ כשראתה בהעראה אפשר שייצא כל הדם שהיה לה בו מושם דלפעמים יוצא כל הדם בהעראה כמפורט ברשיי כתובות דף ט.

ומה שהיה רק טפה אחת, הא בגבורת דמייה מועטים ואפשר נשאל לה רק טפה אחת. ומתברר שאף בקטנה ונעראה אפשר שלא היה לה אלא טפה

הכבד. וכן מפורש בט"ז סי' קפ"ח שביעי שפופה דק שבדקין. ועיין בעורך השלחן שיש מי שרוצה לומר דלא נחשב פתיחה מבחן פתיחת הקבר ורחה דבריו שליליה לומר לו. והוא ברור.

ולכן אמינה שאף להרמב"ם שפסק כרבנן שאפשר לפתח הקבר بلا דם בפ"ה מא"ב הי"ג הוא רק שבדקו ולא מצאו דם לא אמרין דנאבך משום אפשר במציאות ולכן לא harus לנאבך שהוא אכן מצוי אבל בלא בדקה אם הוא יודה שחושין לדם שאין סברא שהיה פלוגתא ורוחקה בין התנאים שר' יהודה יסביר שא"א בלא דם ורבנן יסביר שליכא שום חשש אלא ודאי שגם סוברים שיש לחוש לדם שהרבה פעמים יש דם בפתחת הקבר גם بلا דם ולמן כיוון שהוא לא מזאה דם לא אמרין שנאבך ולא ראננו שבדקה ולא מזאה דם לא אמרין שנאבך וכו' שמדובר רחוק מאד אבל בלא בדקה חישין וכו' משמע מרשי נדה דף כ"א ד"ה בלא דם עי"ש. ולכן בעובדא דידן שאין דם אף שהוא מחמת מכח אבל שוב א"א לבדוק הוא בלא בדקה ויש לחוש אף להרמב"ם.

אבל מאחר שבאה זו המכחה היא בזואר הרחם שהוא הפרוזדור בלשון הגם כמפורט ברמב"ם פ"ה מא"ב הי"ג מסתמא לא הכנס הרופא את האינסטטרו מענט בرحم אלא בפרוזדור ולא היה פתיחת הקבר. ונשארה רק שאלת הדם שוה בארתי שהוא דם מכמה ולכן יש להתרה שלא להודיע בברור שאין מכך כתריה אצל הרופא לשעת וסתה, וטוב שיחזור כתריה אצל הרופא להודיע בברור שאין מכך בرحم אלא בזואר הרחם. וכשיגעו ימי וסתה לא תלך השבעת ימי נקיים אצל הרופא אם אפשר ולהזכיר ג' ימים הראשונים ואם יאמר הרופא שמכnis בرحم תהיה אסורה מצד פתיחת הקבר.

ודידוג

משה פינשטיין

סימן פד

בעניין וסת הגוף דכאב בחזה

י"ט טבת תש"ג

מע"כ יידי הנכבד מורה ר' ישראל הכהן ריכטער שליט"א.

בדבר האשה שאין לה וסת ימים אבל כמעט בכל פעם שבוע קודם ראייתה יש לה כאב בחזה ←

להפלגתה כהש"ך סימן קפ"ט ס'ק מ"ה ואפילו קבועה וסתה להפלגה ג"פ אינה חוששת ג"כ דשוב לא שיר עד מס'ס רימי הפלגה כיוון החדרה פעם אחת וגס אינה חוששת לעוננה בינוונית וום החדרה כהובא בתה"ש שם קפ"ט אות ד' דעונה בינוונית נערך בפעם אחת, ורק וסת ליום החדש שראתה באותיו יום חדש ג' פעים וקבעה וסתה חוששין לה עד שתעלך ג' פעים כשו"ע שם ט"ז, ואפע"י דכשעבריה יום הוסת ועונ"ב ויה"ח אינה חוששת עוד לוסת אם אין לה וסת קבועה ליום החדש צריכה לבודוק קודם שימוש בסמיכות היותר קרוב משום דאה בת דמים חזקה לראותם דם בכל חדש דכי לעולם לא תראה כלשון הפוסקים ולבן צריכה לברור אם עדין היא בחזקה לבעה גם לאחר שימוש תבדוק שמא חימוד התmeshיש גומם לדם לבוא כדהבאיה התי' שם סימן קפ"ז אות ד' וסגי לה בבדיקה בפרק, ודוקא בעבריה וסתה ולא ראתה צריכה בדיקה אף אחר שימוש אבל קודם ומון הוסת אין אשה צריכה בדיקה אחר שימוש לכל כהש"ך סימן קפ"ז בדבאי הר"ף ואפעילו מתחילה נשואיה והאמת עמה מצד הרין ומצד המציגות. ואם היא מוחזקת שאינה רואה דם מהמת המשמש שבדקה עצמה ג' פעים אחר השימוש משעבריה וסתה ולא מצאה דם על בגדייה וסדיןיה לא איתרעו גdotsות לאחר השימוש, ובכיעבד בשכחה לבודוק וכ"ש יוע"ש לכל בעלה אי"ץ בדיקה לכל אפיקו אין לה וסת בין קדם שימוש בין לאחר השימוש וכיון שבדקה ומצאה טהורת מותרת בעלה ולא הווששין دمشא בזמנה בא ונפל לאرض אבל לכתלה תבודוק מיד וכדנוכר לעיל דיש מחמירין בדבר דמתמן אפיקו בדקה אח"כ ומצאה טהורת כדהבאי הש"ך שם סימן קפ"יד סקכ"ג בשם הב"ה.

משה פינשטיין

סימן נא

**נשים שדרכון לראות כתמים קודם וסתן
מתי עיקר הוסת**

בע"ה
אייר תשל"ז
להנ"ל.

אותן נשים שדרכון לראות כתמים בלבד הרגשה כמה ימים קודם וסתה עיקר הוסת מיום שבא שפער

סק"ל שהוא יום החדש דלאו מושם שיפורא גומך שהוא מחוקי הטבע שחקק הבורא עולם בעולמו שאשה בת דמים רואה דם בכל חדש וחדרה דלהש"ך סתם חדש למ"ד יום שהוא מלא ותוישן ליום לא"א אבל אם הוא חסר יום לי ותלוי בכמות שהוא לפעמים מלא ולפעמים חסר ואפיילו כشمתקדשין על פי הראה שנזכרה במהורה ואשה שראתה ביום לי מונה עד כ"ט יום וחפרוש למחרתו בין שהוא ג"כ יום לי או ר"ת למועד הבא דמשכלה יום כ"ט נשלה מהחדרה ומ مكان ואילך צריכה לחוש לראית דם, אבל להט"ז ודעימה שלולם חוששת ליום לי בין למלא בין לחסר סבי דסתם חדש שהוא כ"ט יום וו"ב שעתות וחצ"ג חלקיים נשלה תמיד ביום לי ותלוי לפי מולד הלבנה ומכאן צריכה בסקי"ג בשם הרא"ה בספר בה"ה יעו"ש לכן חוששין תמיד ליום לי והוא עונה בינוונית שלה במקום שלא ראתה דם ביום הוסת יעו"ש בט"ז ס'ק י"ז, אמן בין להט"ז ובין להש"ך טעם העו"ב הוא שהאשה בת דמים ראתה דם בכל חדש אלא מחולקין במת נקרה סתום חדש, ולבןacha שראתה לי לחדר מלא להש"ך שנשלמה חדשה ביום כ"ט חמוץ ליום שלאחריו דתינו יום א' לחודש השלישי ולהט"ז ודעימה שלחשיין ליום לי מראיתה נסתם חדש עו"ב שלה ביום כ"ט לחודש השני — ופשוט דעתן חוששין ליום לי לחודש השלישיadam לא ראתה נערך עו"ב בפעם אחת ואם ראתה אז החשוב העו"ב החדש מיום הראית החדש.

ו Kund אוחבר בלויין,

משה פינשטיין

סימן ג

כיצד לנוהג בעבר יום הוסת

בע"ה

אייר תשל"ז

למע"כ ידידי הרה"ג אלימלך בלוט שליט"א.

הנה אם עבר יום הוסת ונבדקה ולא מצאה דם עדין החוששת לעוננה בינוונית דההינו יום לא"א לראיתה ובזה כהש"ך ולא כהט"ז והב"ת ועיין בפ"ח סק"י בשם הח"ז ואם הוא חדש חסר חוששין גם ליום למ"ד שהוא יום החדש כהש"ך סימן קפ"ט ס'ק לי וצריכה הפרשה ובדיקות ביום הוסת הנ"ל, ואם רגילה לראות בתפלגה מל"א יום ולמעלה אינה חוששת לעוננה בינוונית כדעת ה"ט ש"ע י"ז סימן קפ"ט אות כ' ועיין באגד"מ י"ז ח"ב סימן ע"ב בביור העניין באריכות. ואם עבר יום הפלגתה ולא ראתה שוב אינה חוששת

כברין עליה, וכן גם איפסק בש"ע סימן קפ"ט אבל הוא מהדברים שנשנתנו הטעמים זה איוות מאות שנה שתיכף משנת עברה פסקו דמייה, וידיעת רוב הנשים המכור שלא טיפין טיפין חלה ואח"כ בא השפע ובעין מה שפירש רשי"י ריש נדה דף ב' ע"ב בד"ה האס ע"י שהיה הדם רבה ממקור יוצא מכנו מעט מעת כחדרל מה שאין המקור יכול להזיקה והוא מעט לבית התיצוץ וזה כמו ימים החיל ומיילא הוושין לחדר הבא כוסת מזמו שיראתה הכתמים ואעפ"י שלא בא בהרגשה דיאנה טאה אלא מדרבנן מ"מ מדקבה וסתה באופן כזה נשחתת כוסתה דס"ס ראתה דם ותהייב לפרק משתו בזמנ שרוואה דם אפילו אינה נדה מן התורה, ותו אולי ארוגה ולאו אדעתא — אבל אם הפסקה בין הכתמים ושפע הדם יום או יומיים או בדקה ביןתיים ומצאה טהור אין וסתה אלא מזון שבא הדם בהרגשה, ואין חושין לכתחמים ממש וסתה כטוף סימן ק"צ, ודינה כדין וסת הגנת, אבל לא שייך לחוש לה אלא כשהיה זה ג"פ — ואם היה כן ג"פ ובזמן שוה בין לימי החדש בין להפלגה צרך לפרש ממנה כשהתחלת להראות כתמים בזמנן כהרוגלה ואפילו כהן פחות מגנויים כיון שבאיון בזמנ הסת ואם לא בא הכתמים עדין חושין ליום וסת בזמננה וכשלא בא האורח בזמננו הרי נחלga שאינו מהסת וטהורה אם לא היו הכתמים כגרים.

ידיו,

משה פינשטיין

סימן נב

גדר מעוברת ומnikah לעניין סילוק דמים, לבישת ט"ק פחות מכשיעור ועניינים שונים

בע"ה
ה' שבת תש"מ
מע"כ אהובי וחבבי ש"ב הרה"ג יעקב אפרים הלי לוואיז שליט"א.

א.

הנה בדבר אשכח שכבר ברור שהיא מעוברת ע"י הרגשותה עצמה באופן לא עברו ג' חדש שלא הוכר עוברה, ודאי דמדינה דגמי דוקא אחר שעברו ג' חדש היא בחוקת מוסולקת דמים כמפורט בגמ' בנדזה דף ז' במתנית' לעניין דין שעתן שהוא משויודע עוברת ומפורש בכרייתא בדף ח' סמכוס אומר משום ר"מ ג' חדשים ומתעמא דאר"ז דהוא משום דראשה ואברה

1. *Ge ab in Sipsan h. 2. 2. 2.*

כט

פָּהָרָה

יורה דעת הלכות נדה קפט

חוזקה

בג' אחד בשבת ט' קבעה לה וסת מק' וחושת לכל פעם שתקפוין באותו זמן מק' ואם אה'כ הגיע א' בשבת ולא קפצה או' שבקפה בשני בשבת אינה חושת شهرיה לא קבעה אלא לקפיצות של אחד בשבת:

ירן קארה

שקבצחה בשני שבת צי' — ומטעם טהירין נורכה
למוהט גיהוניס כלנו הפיilo כוון וכח שלינו קוצע,
הידיון לי' כלנו לה כי לא שוג רהי זהה כזען
טו סמךלה, וט שול כמם פלטי דיניט גמלונייס
ויגם לרומי נזר נטענישס כי גנעלס כל כדורייס
כלנו כס מילמה דלע זמינה וממעט כס מילמה זכרים יט
צחון נכס חנוך כמו דרום וקגן סכט.

ענין יומי לגור (א). קמא) וחוששת כל פעם
נו — ווינו כדין וספה קנו עט הילו ונמהר רק כען
מכדי נקנעם, וכיוינו עד שמקפוץ ג' פטעמיס גהותס
ממייס ואומלע טווע, ווועס דהיך חורב וכטפַּה גע"ה
לטלחה מזער כספת למקומע ומוו צסיעיף פ"י (א) —
דע דכלן גוינס לוחת לכל בטאגס [כשייט] הָס קפַּה
בכדר (ג) כוון וקגענע וספה זומיס ולקפִּינום (ט) כדרקען
רכז'ה. קמבע) ואם אהיך הגיע א' בשבתה כי או

עכשו בא לבאר מין וסת שלישי שחוכרנו לעיר, והוא נקרהת בגם', ובפוסקים וסתות דוגמא, פי' שמייקרי הגוף הם סימן להתקוורות הדם לנצח, וכבר כתבנו שכונראת בחיהום רוב הנשים יש להם וסת זה, ר' לי' כי שיחתיל להתקוור הדם מרגשת בסימנים אלו, דהיינו נגנון שראשה ואבריי' כבדים עליל', או שחושחת בפי' כריסה ובשפולי מעוי' כבודע, (וכן מצאתי פלאיריו בנדנה עמוד 272 שכתב שרוב נשים ראשן ואברייהן כבדין עליון בשעת וסת עייל'יש) ולכן נכון לשוםrab לבדיניהם אלו שיתיה' בקי בהן כדי שידע מה משפטה איך להתנהג.

מתקרט שיטולע לא ה' חד ער מכוויס כהן ווות' חצ'ר
תליגנוו חכrios כהן מעמו, כולם ה' חמחיו כהן צפטע
סחבה כמא פטמייס קזענעם גלעטן זא וויס סיון
בלטנטשאות קדס א', ווי' דזונגע זמא סכתוז כהן
בכתרע' ומדין ל' יט' גדרן זא [קמד] דהינוו או כי

7 *כעיף יט קמנג) ע"י מקרים שייארעו כו — ומי נגנו וכפומקיס חמולין ווד לחץ מקרים טהינס מקרים כלון נטויע, [כגון לס רולס מהחהילב כען מוגלא ולח"ל דס וכומה] ולס רלהינו לנווך לאכטיקס כו כפי באנלה מילכני נגנו וכפומקיס כל מין ציווי*

מזהה דרכ

תמצועה וגנן, וכח נסכך מוגרי הרכ"ס וסטור ז"ל מה שבסכמיו כוח פירוטיס על מפקחן כמו אונcars כלה בזוויע כתנו סכלון ונורי הוליס חיש סכל חוץ צינוי צינוי יקלין האל בגוף נחטעותם בס, ועין ג' נ"כ נס"ק ציון ומתחטטת ומלעגלה נ"כ האל צינוי — חכ"י מחעמץ בכל צינוי יקס מה ציסים סכל סיקון וקונען למלוחן

(א) וכ"ז פצוט. (ב) כ"ז פצוט (ח) פצוט
 (ג) כ"ז נסועה. (ד) כ"ז ס"ק י' וכ"כ נסועה נלכטן
 צוין ל"ג.

(א) [ע"י] נסוחה לארון לעיל] וכן מסתנה
 כלורה כין חותמת הנפה חינס גורמים נטהה הולגה
 גורם לפמיינס קלו, וה"כ מה' נפק'ה היה קימניש

ידך ישרא

לכדיין למחzon טו הילג פטלו לס רלהה גמלוד
בצבאת ונדספה ג' צנושות רלהה ג' כ' גמלוד צבאת
בצבאת נספיה נספיה רלהה ג' כ' גמלוד צבאת
ככלון עי' קפילא קצעט ועת נקיות מתי שטפקון
בצבאת, ומכו"ז קהלה נגמ' נספיה דקפני
בצבאת וחו"ז דמיו לס קפילא ג' ג' גמלוד צבאת
בכחד נספיה פסנין פיסוק קצעט וסתה נספיה נספיה
בכ"ז פנס שטפקון צו וד"ל ונין מתקין נשי זדרוי

כג כל הוותה שנקבעים על ידי מקרה א) אין אחד קבוע על שלוש פעמים וראתה קבועה ומota אבל אם פתקה פעם אחר מצטרפים: הaga (ב) מלה סוס ווימה ג) מלה גן ווימה מלה פלפלין ווימה סקט לרווח ע"י כל חילום ברכיס פmiss (ויהי ס פתק מההס ומרדי ריש צונשא מלהל דיו כמו צמלה ע"י קפיא ומל מעטה טרי ווסה זמקלי וליה ע"י זים (נ"י נטע גראצ'ו) וו"ה צדיעו כותם צמלה על ידי מקרה צונפה וק (נ"י נטע מוקפה):

שבט הלווי

ונמה"ט סיה נרלה לנויה, דהנ'ג'ג דק'י'יל וסתות דרגנן ומלהוילימ'ם יט למ'סח'ז'וק ט'רלה טפילו צ'וס' סומת, ופלרכ'ז' זנדס' (ט. טו). דש'ינו חייז'ג'גד'יק' סאל'יכ'ו למ'סח' נ'ז'וק צ'סנה וק'טה, לד'ל'ס הו' מלהו', ול'ן דז'קה — חי'יט'ין צ'ר'לה דד'ל'ו'ם צו'נו ג'ם, ולח'ן מד'ל'גן — ט'ס'ול'ה,

סעיף כג

טפנְפְּנָר דלֵג זֶה גּוֹמֵם אַל מִיִּס, חֲלֵג נְזֻקָּת הַפִּיאָוֹן
הַגְּרָאָכְעָמִים מִן מְנֻלָּר דְּסָס קִימָנִי סָוּמָט, הַיְּכָרִיךְ כְּמַן
סָוּמָט, מַךְ כַּיּוֹן צָלֵפֶשׁ פָּעֵשׁ קִימָה הַכְּפָעָה צְנוּוֹת
חַמְלָתָה, לִין מְלָפִין.

ב) אבל שום וכור': עיין נסידות רע"ה סלמאנ
לנטיסטו דוקול ג' מיניס מטלריפס
לקביעות לכל מילוי מריקף, חלון ג' סוס קונגעין רק
נקודות, וכן צבור המועוד דבורה חמוץ וממל hei
מועד לכל, חלון גוף ג' פ' צור קו מועד רק
צוויסט, ומכ' גס נחלקה טוס צ' פ' וחקלה צ' ג'
לה סוקגונן כלל, והקצה למסמעו דבון חלקן אין
ומת קגונן דלון לו' נורו לבן ומכת צע"י חילדה
מטריפס, וזה גני ומקת קגונן נקט קיימת בעש

סעיף כב

ג) אכלה בצל וכו': דמלוט ציליס וטולו;
דטוטס ג'נורות הכהפעה.

ד) י"א שקבעה לה וסת וכו': ים צה' צ' מילוקס, דמלגריס כמה הופינס צל' קימוי פגון הצע' דטלר קימוניס אין מילרפסין,

א) לסוף שלושים: מילוי צמדת מלל, דמלדת חקר לכמ' מר' מהצאות, כין זיוס ל' ג'נו יוס סמדת, וכ"ר (פרק ס' כמג דמלקעיף בס' ג' מוכם כבצטו דעו'ג' פ'ינו יוס סמדת, מהלע'ג' מל' דמלצתם ליאס ל', חפ'ג'

שֶׁבֶט הַלְוִי קָמָג סִימָן קְפֻט

(פ' ה' כ') היהו מוכם קפּה לו חמה לו בכם
בעלה לו נטה מטה כד ורלה, וווע' פ' צלענין
זג גס מהלן וממתה נקלעה חומת — קתס
מפני זగראס לו חולין, הילע לעין לרהי'ם נדא
שבדמים ייסס לה' — לא מל'יו דאנצט חומת,
על'ה, וכבר דהה דקפס'ה חיינו וסתם לא גני צמה
שאנו גורס חיוני, דהה מ' מוכם צמאכפייט
על הילדה שטראלה, וליריך לא קבצע וופת, הילע
טטעס נקפס'ות מצוס דאנו מעשה הגונזת
זוניהם, ואיזונם גורס זה חיינו וסתם, הילע צאנגעטה
מלעמה ולא הנטה — כי וסתם לא ע' ס' צמאכפייט
בקינס מונחון נחלילט דעריס חמיס. וווע' הא יט
ליידיק מדעניאו ליכטן קפּה בעל' לרלה, דמתמען
דלאס קפּה לא נטעה זי' וסתם.

ודעת רבלה"ד נגע"ע דכללית דנאריס חמיס כי כקכליות דלינו נקבע בתקויות נבד היל הס מורכב עם ימים, וכ"ע חינו נקבע גג"ס שאלכלת ורלהה, רק כאנטג'ע עס ריאים, וכן נמאנר ברכט"ז נמו"ב" (ו' ג'), וטעמו דכל סיבת מתחון מטבח חונך, חכל קיימי הנו"ז חינס מתחון, היל חוויה מושקת עתמו וקייתן על ביהם סופת, וכן דין מתחופפת בג"ל דקפלה זו נתלה מטבח כנד וככל' קוי חונך, וכ"ע הכלים דנאריס חמיס צבאס קינח מנוח ו��ים סיון על הוקם, דוכמת מוצפנ' מטהיליה ווין ההקליפה מושפעת מוסחת, ולגי הס פדרר חלי' גמס טאוח קינח מלווניות לו נמענה חונך.

וזו גם כמו טולות צל קפיאה, אלהן הדריה נטה נזנ' טולות, חלון ממיין, ולבני קפיפות חינה קוונת נגד חלון נמורככ עס ימיין, נגד חלון זום — נקען ומתח נבדו, והע' גדורס גראלה אוז ע"י חונם — דמיימות מהכל מעוררת אדים וחייו כהן וכת גוף וכמאנ'ת גראצ'ה' — כלנו חיינו כלונס ממת ונקבע ומתח, ולען (ט) מוקן זה כתג בע"מ נסטיגות על געה"ג (ט), דרכ קפיאה חיינו חונם (ה) שקבעה: יש נסתפק ליעת זו דחינתן כוותת גוף, נס חללה צוס ורוחמה, ופעס צויס חללה צוס, נס נמות גס למורה חסוסה עד סמן dock ממע'כ בט' (קלק'ח) זוקת בגוף שחינו קוצע, ולפמאנ'ת גאנון בט' ע"פ גראצ'ה' דליין זדרין סלה פסק נצעם רהייה'ה סי' קימין על הדריה וויריך נבדוק,

ביה אם אחד מallow בא לומן ידוע או וראי אסורה א) כל עונת הוסת כמו וסת ימים נרידה;

אבט הלווי

וְכֵן דַּפְרוֹקִים מִמְעָד דְּלִינוּ שָׁוֹם לִקְמַת קִימִים,
וְכַמְתָּכֶר כְּהַמְנָגֶר דָּרוֹי כִּסְמַת יִמְשָׁס גְּדוֹלָה.
וְפִי' נַגְקָה^ג כְּדַחֲסָס גַּדְלָה לְהַפִּילוּ יְכֵן הַיּוֹס
קִזְעוֹן גַּלְוָתָס קִימִינִיס, כְּגַן אַתְּמִיד מַפְאָקָם
בְּרִ"מ, מַךְ הַיּוֹן קִזְעָנָה לְהַוָּת, דַּלְפָעָמִיס פִּיקָּה
בְּיוֹס וְזֶה וְלֹמֶה, וְלֹכֶן חַזְצָתָה רֶקֶן כִּסְמַת
פִּיאָוק נַגְד, הַגְּלָן כְּלִין קִבְעָה פִּיאָוק עַס יִמְשָׁס
לְגַמְלִי, וְאַיְוָס כִּסְמַת יִמְשָׁס, וְכַמוֹו^ד (סקָלָג^ד) מַמָּא
דְּלִיל^כ כְּסָס אַמְדָּס לְיָוָס פִּקְזּוֹעַ גַּס גַּלְיָי
פִּיאָוק דְּצָמָה מַקְבָּעָה וְסָמָה לְיָוָס וְהַיּוֹן צָעָדִין
הַיּוֹן נַקְבָּעָה הַסָּמֶת צָהָרָגָה, וְפִי' כַּמוֹו^ד לְגַנִּי
כְּלָהָלָג^ג, דְּמַסְעָכֶר דִּישָׁה הַיּוֹס קִזְעָנָה לְפִיאָוקִים
— כְּיִיּוֹן צְדוֹקָה גַּס מַפְאָקָתָס זִיּוֹס וְזַרְחָה, מַךְ

עיג' כה

ג' "פ סלג קדרון, ורק דיוויס נקבע אלה מפה
נו מרלה, וכן הילא הקרויה על צמפהה, סאי
ה נקבע שטחה כך שהמשהה, הילן כאנקזע
ר' ח' גג' פ ולופין צפיקהה וולטה — הקרויה
כל פטענה כיון דיוויס נקבע לרלה, וכגדעתה דכ"נ
צנוקת למוליכ לימייס ולומת קגרו הקרויה כל
שטיינה זילם וככני"י

ובתויה"ש (מקמ"י) כתם דגנומת כי קמירה
זרחוב"ד, וכקוקית בט"ז, הלו דמס"כ
הלה"א כס פלטב"ד זלטוקה כלן כל טעונה,
היינו דברי פלטב"ד, רק טיח סדרה פלטב"א
מדינסתי, הלו לפלטב"ד עלאו נקי"ר חינה
המקורה הלו עצמת הקפיטוק גס כצוחו צויס
סקונע, וממבחן ה证实יכי כלה"ט.

ולדינא נרלה דהו' לנט'ן' ווארה פומקיס
הקרויה כל געונגה, מ"מ יט מקוס נאכל
על"פ געונם הו'! צלט' נמוס לעונס סקודמת,
דאוי' צעין ק"ס נאכל, לדפסצער דבדין נט'ן'
הקרויה רק מהגילט הפיישוק, וגס לא'ן' דעונם
ווא'! קוּמָה מס' דמקדים קdem לו מלהמר נאכל גל
מייטשן דמקדים יה' הגות טカリ' זילע'כ רוחה
רכ' ע' הפיישוק, ולי' גנמוס דמקדים הפיישוק,
נהל לו מיטיאן. וגס קטוש'כ' כ' דפלני' צוֹ
כל'ה'ג' וואלה'ט' חס הקרויה ממחלט קעונגה,
באה'ז. ולק'ם וכו': פ' דנט'ן' דרווחה רק
נשעת קופעת סקימיניס — הקרויה
צעמה, המכ לפיניסס מותלה, ודנט'ן' קמ'ל'ז
דרפ'לו' צווארה רק צבעתס — ער' גלחריכס
הקרויה עד קוֹרְקִיזֶס, ולי' עדריוק נסן סמאנר
סקאנ דהו'רעה כל עונם הוקט דמלכטנע כל געונס
ודומיל' דוקט ימים וככ'ן, ולפי בט'ז' זיין דיין
וכט' צמ'ל' שונא כסקסווע עס' ימים, וננקה'כ'
סק' דברל'ה'ג' ד מוכה דמוותה גס למחור ווקט,

בד'
וכולם אין חוששין להם אלא לשעתה כצד היתה רגילה לראות עם התחלת הוסט מוד אסורה א) כל ומון המשכת הוסט היתה רגילה לראות בסופו אינה אסורה ב) אלא בסופו דבריהם אמרוים בזמנן שכל הראה מובלעת בתוך הוסט יוכל אם אין כל הראה מובלעת בתוך הוסט גם אחר הוסט נ) אסורה מתחלת הוסט עד סוף עונת אחת:

שבט הלווי

— מוקוה גס נחלמניים ונוכנסים, ופירט
סמו"ד (סק"ל) מסוס צעדיין אין כלן עקרית
סוקת, והפכאר צפיאוק צי סוח צללים כדס.
(ב) אלא בסופו: צה"ע"פ סנכר שגשו קמייניס
קמוניים על הוקם — מותרת. ועיין
לעיל ס"ט (חומר י') דמכתה מוכם דלין למות
כשנהלט הקמייניס כמו ימים קודס וכן הוםת
בכל ברוך תומברת למלון גמגורו גונדרן בורונז

ובחרופות הללו סלוקים נכילים וקטן ננאים של טנורין. רוחות דס נמנען, ולוקות מறופות לו וליקום, לו לפדר וטפה, טס למוט לון, סכבר

ג) אסורה מחייבת הוותה: **כמו"ד** (פרק ה') יומם מהילא טהלי מכםיעוט גרווכ גנו'ה, והילא נוילם גנוילם לולן). וול"כ יקיה חייך צדקה גס קודס כל קומת. (צטט כתבי ח' ג' סקיל'ג'). והלוקחות כדויסים למיינע סוקת, וכגןן כלות, הס ידווע זמאניעיטס ה' ג' נוחא, וועי' לעיל סי' קפ"ד ק"ח הווע' ז' ולקמן סי' ק"ב ק"ד ק"ה הווע' ה', וולאל זמאניעיקות ליקחת מגיע גומת מהר ז' וו' ימיס, ווילאי ז' למוץ מהר, וכן נבדוליס נמייזו זומת ופומקם ליקחמס, דרגוניגות צויהה מהר כמה ימיס, אבל דלאס אלופטלייס זומראיס זמגעיש מהר ג' ימיס

— מומתנה ב' ימיס, וכן כה'ג מפרק ל'חומר מענה לעם קודס המן טאטורטיס מומרים עדין

סעיף כד

א) כל זמן המשכית הותה: ס"י י"ו ספ"סוקים ע"מס, וע"פ רגנילך לרוחן צמחיים

ט) א) שאר נשים ב(צדיקות ג) בדיקה ד) כשגיאע הומת ה) עבר הום ו) ולא בדקה ולא הרניתה מהורה כלא בדיקה ז) ויז"א אסורה עד שתבחן אם יש לה ח) וסת קבוע או שהוֹא ט) יומן ל' אע"פ שאינו קבוע י) (וכי מוגן וכן כל נקמן פ"ט):

בנין הלוי

עין מ"כ נקמן כי קפ"ט (ק"ד חות' ג') צב
סמו"ד הוא מכני עקריה לוקת צלולן דליק
נובם בזאת

ג) בדיקה: ואחר נסיבות קדיימה געומך וכמלווי
ומליך כמו זו ימי גאנקיס, מאס"ט, וטז געומך"
ברטוו"ר (תני"ב, טבריה) ולכוספים. וטז געומך"
סינון נוקט, וכלין מפער דע כי קדיימה
זיווש כסומט, וקמ"ל לדע ע"ג דוממות ה' לו דוחויהיתם
לענין שאל טעל יוון קומת ניניא זוכקם צולמה,

עמ' ט

המזה"ד ה"ס ממי עקירה נומט גנום צליקין
ב) בדיקה: ואחרי נזירות קנדיקה געומך וכמורי
ומדקון כמו זו ימי כנקייס, ממש"ק
המזה"ד (חיל' סקל"ג⁽³⁾) וכל כספוקים, וכן צוותא"ק⁽⁴⁾
ד) בשציגיע חותמת: לא פלאס סציגיע חותמת, סי' קי"ט
צעת טומם⁽⁵⁾, כגון צלען טם לא סוף קנווי
לכשוען, וויליכא נדרזון פעם להתח גולחה צעה, וו
נזה, ואופני געוע⁽⁶⁾ צלען גוולה דהמאוכסם ריך גולומס
צעה, [עי' דרכ'ת סי' קפ"ט פקל"ג⁽⁷⁾ ממוקן]⁽⁸⁾ וכמת
ווסת וו טינה מיהוא. וכן י"פ סציגיע חותם דסמי' קי"ט
עונמה טומם⁽⁹⁾, וו"ל דלטיה⁽¹⁰⁾ ה"ס יט נצה וט' קי' מהן זה
א) שאר נשים: מיליכן סקינין מיריי צדליך פראטיכ
סמרק לוכם, וכלהן מגדלים דיני בגדליך
ניזס וכוסט, ומ"ל דמע"ג דוקומות גלו דחו"תים
לענין ערך עבד יו"ט רוקט הליג' נזוקם צלולחה
מ"מ בזוס סוקט גראיליכ דיליקא.
ב) צריכות בדיקה: ר' נ' לכל הנשים גראיטים
בדיקת צאניגיע יוס וטמן, זין גומט
קנווע דחוקה לרול זומנו גו וויליכא דמקומת
מלחה זומנו, וכן גומט זלען קנווע כמס'כ
ס"כ⁽¹¹⁾ (סקפ"ט ד"ס פראטיכ) וכפריטה כלן
סקינין צענין גראיליכ נצמלה ברכזות
עפני גומט צלען צאניגיכ דיליקה מה"פ קהן זה

כך הייתה נחנית במחבא א) מפני ב) פחד והגעגע ג) שעת וסתה ד) אינה חשושת לו:
הגיה וייל דוקה לס עדר כומת ולג נדקה ולג כליגיטט טוטורה כלג נדקה הכל לכתפה נדקה מיקם (כן
מטענן ג'')

שבט הלווי

בגער סופט וילג הרגיניס טהורה, וטהרה כהלה נטישת חומרים מזיקים ערך גוףם נטהר. ואנו מודע לכך שטהורותם נטהר בדיקאה, ושהליכן בין מעוררם למוחץ עיי' במאמר ז' (פרק י' ו-ז'').
 ובמיאורי גננס (ע.) מוגדר כהה'ן דגמאנטיל נריכה בדיקה למחילה, וכילר בטעס מהלך בין מגונגרה לה'ן בדיקה קף למחילה (בגמאנטיל מגונגרה דהמאות גננס (ע.)).
 לדמהר מילומם לתיימ, וכל געומומן - ר'ן בדיקות בדילה פטחים - מרפה, וכן כל קדייטום שליטה לאגדון בין פחד נטהלה עלי'ן, וכךו דעולאים נטעות, וגס דהפסדר דהמאנטיל מגונגרה מתחנה, קפה נטמן יהמתי שוו פמד ויהייתי בו נטהלה צ'ריכס בדיקס ולכון קפש נבדוק לכתמיאלה, וכן קפיעען מותלה כוון צה'ן רעה, מה לדע מיטין כ' נטהלה, וכל מגונגרה דגמאנטיל מוקנטם דמייס, ה'ן בדיקס וגס לכתמיאלה.

ב) פחר: עין סגט כלוי (ס"ד סג"ע חותם ט')

נתקה הילקם כלוריס ומורפום למונע
לו לעכג צויה סומת, לח' גראס נומוט ליוס
וקמה פרגיל, לו דאיו כהירס המכלקת דמייס,
ותה' י"ל עדיף מלהדר דהאט ניליכ דידייה
לכטמוללה כמאנ"ת מסתמייל ותין יגוליס להזמין
בין פרח נצלהה, הצל' הנדוויס כגד' החמנקו
דמעניליס ומוחוקיס דמסקיס גלמייס, ובצ"מ →
נדבב! סמדומות (ח"י סקנ"ג) נטהן גוז לח' דינא
מכטולקת דמייס נערין פלייטס, וכחג דטמלה
מומוט לייס וקמה, לח' לח' נCKER נקחה ג"פ ווועיל
לעכג סומת לח' נומוט, זונמייעו סנטופום
טאומוקו גאנטס רזומ טפער לאקל (הטור גאנדייק),
לח' לנטמלה טפער גאניכה דידייה עד עטמלה.
כלומר ג"פ וחצצת רק כק סומת צהו קוצע, וה'ס
רלהה פעס לחט מוי מוצחת.

טיעיף ח
א) מפני פרד: נחמתך רוייה נריכת צדקה
הפיינו ננטמלה, ודמיין למשוגרת
ונכון בתקומתיהם מזגנו גנטסק מליזן סקצ'ן. וכן
ונכון, ולכטמ'ל פוליכט גנטסק לאנטמלה, וכן

הנחיות דיום צפפני זה יכולות לתקופת מס כלהות
כיחס כל מה"ז וללא חמוץ, וילך צומחות כגובה
בודולו ככין כו.

בכל ונס נס' פסק בכ"ע. ע"ה סי' ק"ה
קיי' מ"ה, ומולוכ דכלהן נפיקה גנט טפי כיוון
דרון כטבב כיהן צהוב וכו'. מולוכ לאטסף נמס
פי מ"כ בלחצ'ה נמשמות ביתית – בדוסת
פיקוקון נוצע ממה שברחם מהמלם לש כסות
טווין כיהן מפקחת, ח"כ וט כלון ספק קרווע להלו
בתהלה, ולסוד לנאניס פין מספק זא ומஹונת
בדר פיעי בגדיקה, מאה"כ צוותה כייחס שלחן סיינ
בתהלה, ומדין היינו קזומט, שלון היינו צורו מעיקר
קדין, וכל עיקר בגדיקה רק מהומלה, ומבר"ט ביכ
גראלה נחלואה וזוכת. כפיקוקן לא"ע וסתות
דלהויריטם למינו זא נס"פ שחביבה נבדוק נטע
נטעות כיוון שריטותה גמורך לפניו שכחמת מהמלם
ניעמוד נלהת, וווק דסתיות ספוקס מ"מ להן
משמען בן דלה זיך וסתות רק דרבנן, וליינו מדלן
ברוגט נס נויה בסס הילוקה דמקחת מילכת
קיי' מ"ה, מ"מ גוף זרכו לבני' קיימיס פ"ל
ק"ה

רמ"א סכ"ג, ויה' תלויו כוסה טהורה ע"י מוקד
שנוגף וקוגעת להו הפלנו צלע ימיס
זחים. מסתפקנו לה בס פניינן דזוקה זומח לסת
שנוגף למת"כ כת"ז כ"ל דזוסת בגוף לסרוכ
יזונז מעד שחצוזק, ר"ל זוקה נפיוק וכ"ז זכס
סימניות מוגבקס מיל מעלה קרליה ווסט נ"ל זבחו
מהמת מילוי ברכם זום כוסת, מטה"כ חילוח
ונזרום מניפום, ולפומת זה ר"ל דכלון ג"כ גרע
דס"ל כלנו לוקחת פרופך מ"מ שיזה כדס ר"ל
תרופך שגמגנה מפחיע על ציהות דס כוסת טבחה,
וילגלה נכר בוהלו הילום נזרום חמיס כללה ה"כ
ר"ל נס צליני קצען עדין לסרוכ מעד שחצוזק,
ולפ"ז הצב שמקלה זוקה כדי שיזה כוסת ונכר
פנס לה כושל לא זוקה זומח לסרוכ פנס נ"י לה
קדצל כזרוק ולה צה כוס כנס צלה נקצע טר
שחצוזק ולע"ט לדיניה

ט"ז ס"ק נ"ט נ"ה"ד דנקנוט לוס האסור מ"מ כתחלפת
וסת בגוף מד כלות חומת שוכב. וכח"ע
טהילר פוסקים חולקים ע"ג, ודעחת להסורה כל
כטונגה, מ"מ גרכוב למ"ד ר'ם עכ"פ מקוס נאכל
בעוניה חור זרען טלה להוות לטונגה בקודמת, כיון
לאכטני"ז לפי חותם טונגה היה להסורה ממחלה; כי
ונס לנחותה"כ ס"ק מ"ז פלוני צバ ברהנ"ד וכלה"כ
הס האסורה מתחלה בטונגה ח"כ די לנו לנכמייר צב
טלונגה בלבני זב.

בש"ד ס"ק ע"ג נ"ל"ד כרי לאה וז קצעה צוותה
כליות ירמול וגנעריות לירוח וכור. זס' ע"ב
ב: דלאוילס היינו כי וסתות הילג ומסת כסרוג וסאל
ולאכ פטס מהה כל' יוס וופטס להה לירוד ימייס,

ויל' לסתת קטוסקיס דזריך בעגע יותר קוווי וסח
כגנוף עם יוס כלהי ממה שקדם לוום כקפיילס
טס יוס כליהו, וכןן צאנדר דל נ' פטמייס זיוס
כהליהים ממש כלי סטימיניס נקבע רק גו זוס ולין
להוועת לאס זיימיס צפפני זא, וווען מאן זנמאנונג מוד
נסעיף לה' זו'ק.

ש"ד ס"ק י"ט כתוב מהלך דין כי דכתbaum זיהו דכתbaum פיקק דלהתמול גורס משל"כ נס"י' לטניין קפיטוב ורואן לדבורי כתטב"ה במתמלה כתנית, וכוכב צ"ל רגויו כתטב"ה ודעתם בטיפוסקו מלוי כדס ברומס מגיה לידי פטוקון צ"ל טבוסת נמנכם בירח ומיילטחו קולמת דכויו בטיפוסקו קולמת לו, וכדרכן טהממו כדס קוטי טבולד גורס לדס ומילטחו צל ולד כן שקדמו, וככל מקוס במסצז קודס צענצע למסוג עמי, וכי כן לטלפוקי ממל"ב נזרק בצעית ס"כ זלפי למד"ז ל"ס"ל דקליפה דלהתמול גורס נס"ת ציבת, וו"ה נס"ת גורס צוותה בטיפיך יוס מד קודס, ע"כ גרא"ב.

זההנה מ"כ ברכ"ה ומכ"מ במס' נג קודס בטנ"ז
למסוגה ר"ל וכפיו כמסוגה וול"כ כרך
קדס במס' נג דמיינו מילוי בסותת נתקון כלהם,
ופלוגמת כרכ"ה וכרכ"ב ביסוד וסת כפיו כטנ"ז
וזניכס ס"ל וכטיקן נ"ל מהמה וסת נולפוקין
קיימות בסותת נ"ל מחמתן, הילג זכריה"ב ס"ל
ובפיו כטז חותמות מיילות בסותת ר"ל ויליה דס
מלרומים שמקרא ונ"ז וח' נ"ל שיר הילג צויט כרליה
emm"מ, מטה"כ ברכ"ה ס"ל ובפיו כטז חותמות
מלשפת דס ומילוי כלהם בסותת הילג ע"ל שעדין היו
יזה, ומיל"ס"ל נברכ"ה וזהו פרט נחלות
ברכיה כל ביטום גזותיהם אל יום מס'מו

וע"פ' כייל נלטמץ זכרו ולח"פ' זכ' חמוץ"ד ס"ק
כיג דס ולח'ב נס' נס' נס' נס' נס' נס'
נ"ל קללה צוות מקודש ברוחה קדשה וסת' נס' מושט
למוד וללא חלין זקפילך ולחממול דזוקה לה ולח'ב
פ"ג נס' ברוחה חלין רוחה י' זקפילך ולחממול
יע"ג, דזוקה נס' נס' נס' נס' נס' נס' נס'
נסעף כ' פיטיטה דנס' לה פיקקה נ"פ נס' נס' נס'
ברוחה ולח'ב לח'ג ניס' זוב נ"פ דקצטב
לשוניכם יחויז וכינוי נ"פ ברתב"ח כייל וכפיווקין
כהלה בס' סימנים למילוי כיחס גוד' כס' נס'
קדוש ולח'ב וקדושים כיעב' עס' ברוחה שתכל' מהלה
כך נס' מה'ו, וכן נרלה' דנס' דכ' נמתכלה נוג'ת'
ויז' סי' ל"ג דזוקה קלפה' ווס' מה' קודס היל' זום'ס
ויתגר זוב' לה' מולין נס' נס' נס' נס' נס'
נס' נס' נס' נס' נס' נס' נס' נס' נס' נס'
חוות' נ"פ כייל נס' נס' נס' נס' נס' נס' נס'
זון מופלג ביזה' ל"ע זורה דזורי' לה' מילוי כלהם
דס' כס' נס' נס' נס' נס' נס' נס' נס'
נקו"ה לסייע' זב' כי נס' נס' נס' נס' נס' נס'